

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 40

מיום ראשון, ט' בחשוון תשע"ח, 29.10.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 40 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ט' בחשוון תשע"ח, 29.10.2017

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה

חסרים:

מר רפאל בראל	- חבר מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה

נוכחים:

שירלי פאר	- מנכ"לית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
עירית טלמור	- מהנדסת העירייה
גידי טביב	- גזבר העירייה
רויטל פיטרמן	- עוזרת גזבר העירייה
גב' מירב בליימן שבתאי	- מנהלת מחלקת תכנון עיר
ורד שני	- עוזרת ראש העיר
דגנית גרינבוים	- מנהלת לשכת ראש העיר
רועי אבידור	- עוזר המנכ"לית

עיריית רמת השרון

פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 40, מיום 29.10.2017

על סדר היום:

1. הצגת עקרונות הפרוגרמה והתכנית הכלכלית המוצגים בגוש 6605 חלקה 218 במרכז התעסוקה בצפון גלילות.

1. הצגת עקרונות הפרוגרמה והתכנית הכלכלית המוצגים בגוש 6605
חלקה 218 במרכז התעסוקה בצפון גלילות.

מר אבי גרובר: ערב טוב, ישיבת מועצה שלא מן המניין מספר 40.

תודה לכולם שבאתם. יש לנו נושא אחד על סדר היום. פשוט ניצלנו את זה שממילא התכנסנו פה בשביל הוועדה המקומית. תיכף יציגו לנו פה מצגת שמסבירה ככה בצורה מסודרת את הדברים.

מר גיא קלנר: אגב, רק כוכבית לא קשורה, נשלחה בקשה בנושא התקציב.

מר אבי גרובר: ראיתי. החבר'ה של מגוונים פשוט נמצאים, השבוע יוצאים לחו"ל. בלי קשר, גם ההצעה שהעברתם, לא ממש כוללת הצעה. זה יותר מן כזה נוסח כללי לדיון.

מר גיא קלנר: לא, כי...

מר אבי גרובר: בסדר, בסדר. אני רוצה לקיים, בוא.

מר גיא קלנר: אתה רוצה לעשות כספים קודם, לא רוצה לעשות כספים?

מר אבי גרובר: קודם כל אני רוצה שהנושא הזה ייסגר בצורה

טובה וחיובית לדעת כולם. יש שאלות ומותר, והכל בסדר, הכל לגיטימי. אני יודע שישבו אתכם, הציגו לכם. אם יש עוד דברים שחסרים. אני אדבר אתכם, אנחנו נמצא את הדרך לעשות את זה בצורה הכי מכובדת והכי רצינית. שגם תקבלו תשובות, וגם תוכלו לראות את הנתונים. אין פה איזה סודות נורא גדולים. אם אתם תהיו מוכנים לחכות, תראו, אני לא רוצה שנלך עם זה עכשיו לבתי משפט ומשרד הפנים וכל אלה. החברה של מגוונים עצמם, שבסופו של דבר הנושא המהותי פה הוא מגוונים, עם כל הכבוד לסעיפים

האחרים. הנושא היותר, שככה גם אתם בדקתם אותו, היה הנושא של מגוונים. אם תהיו מוכנים לחכות להם, אז אני חושב שזה הכי נכון לחכות להם, שניסן נמצא פה בישיבה עצמה ודברת והכל. הם חוזרים ביום חמישי הבא. אז זה פשוט יוצא, אתה יודע, עניין של 4 ימים לפה או לפה. תהיה ישיבה, נדון בזה.

מר גיא קלנר: לי אין בעיה.

מר אבי גרובר: תראה, לפי החוק צריך את הדו"חות של הרבעון השני להציג בוועדת הכספים ואז להביא את זה למליאה. אז אנחנו גם נכנס את ועדת הכספים ככה שנציג שם.

מר גיא קלנר: אז תעשה כספים גם וגם?

מר אבי גרובר: נראה לי שמה שנעשה, עוד פעם, אתה ככה התקלת אותי עכשיו. אבל אני אומר לך בגדול, הכיוון שהולכים אליו, הוא לנסות לעשות ועדת כספים גם על הדו"ח של הרבעון השני, גם על הנושא הזה. בישיבה הזאת בוא נגיד ככה, ננסה לגבש הצעה מוסכמת להביא אותה למועצה. עוד פעם, אני לא חושב שצריך לחכות 10 ימים, כי חיכינו פעם קודמת. אין פה עניין של לחכות את ה-10 ימים. אבל נמצא את הזמן שהם נמצאים פה שנוח לכולם, ונביא את זה לישיבה במועצה, ומה שנאשר, נאשר.

מר גיא קלנר: אוקיי.

מר אבי גרובר: בגדול אנחנו מדברים עכשיו, תעברי לעמ' 3, זו המפה, אנחנו מדברים באזור הסינמה סיטי, בפינה הצפון מערבית של המתחם. יש קרקע בבעלות העירייה, בבעלות מלאה של העירייה, כ-45 דונם. אנחנו מדברים על המגרש הזה. עוד דבר שחשוב לי נורא להגיד כאן, כי זה נושא שעלה ואנחנו מדברים עליו גם במסגרת חלק מהשיחות שיש לנו, אותו נושא של קרית חינוך או איפה אנחנו בונים חטיבה שלישית ובכלל.

אנחנו בימים אלה בוחנים מאוד לעומק במסגרת תכנית רש/ 10/10, יש 2 חטיבות קרקע חומות, אחת בגודל של 8 דונם, שמיועדת יותר לבית ספר יסודי, ולידה חטיבת קרקע של 23 דונם, שגם כן מיועדת לטובת בתי ספר על יסודיים. אנחנו בוחנים מאוד-מאוד ברצינות שם להקים שש שנת, חטיבה ותיכון, ואנחנו מאמינים שזה ייתן לנו את הצרכים שאנחנו צריכים לטובת אותו צורך שיש וכבר מוכר על ידי משרד החינוך לחטיבה שלישית. גם תעזור לנו כל ההתמודדות עם נווה גן ובכלל.

עוד פעם, זה משהו שעוד צריך לעבור את הפורומים שהוא נמצא, אבל רש/10/10 תכנית שמאוד מקודמת, מאוד התקדמה ויחסית להרבה מהשטחים האחרים, זו קרקע יחסית זמינה. רמ"י ומשרד הפנים, בכלל הם מאוד-מאוד רוצים לקדם את 10/10.

גב' שירה אבין: 10/10 עברה לתוך רמת השרון פנימה ?

מר אבי גרובר: מה זאת אומרת לתוך רמת השרון פנימה ?

גב' שירה אבין: אנחנו מדברים על לעשות את זה בתוך היישוב. א ז

10/10 איפה זה בדיוק יוצא? בתוך היישוב ?

מר אבי גרובר: נווהגן .

גב' שירה אבין: הבנתי .

קהל: זה חלקמהיישוב .

גב' שירה אבין: אני לא שאלתי את זה מהמקום הזה, לירן. גם

סינמה סיטי זה בתוך היישוב, כן .

מר אבי גרובר: באמת פחות בא לי לריב היום .

גב' שירה אבין: לא לריב, שאלתי .

מר אבי גרובר: בנווה גן אמורות להיות 5,000 יח"ד, באזור של סינמה סיטי פחות.

גב' שירה אבין: זה נותן מענה לנווה גן. בכל מקרה תוכנן באזור נווה גן לעשות תיכון וחטיבה.

מר אבי גרובר: לדעתי הוא יכול לתת לא רק, הוא יכול לתת מעבר. וגם אם היו עושים, באמת, לא בא לי לריב. ציינתי את העובדה הזאת, ואני חושב שהיא כן רלוונטית לדיון הזה.

מר גיא קלנר: לא, יש פה שאלה עניינית שעניינה, האם חטיבה הקרקע הזו, שאמור להיות עליה יסודי ושש שנתי, אמורה לטפל בעיקר בקצבי הגידול של רש/10/10 או יכולה לקלוט, זה נתון שצריך להיות מספרי עובדתי. בצפי קדימה, אם זה אמור לקלוט גם מהיישוב הישן, או אמור לטפל בביקוש...

מר אבי גרובר: תראה, היום רמת השרון ה-18,000 יח"ד שלה, מזינה 2 חטיבות. נווה גן לא מגיעה למספרים האלה. זאת אומרת, אותה חטיבה שלישית, ויכול להיות שעוד פעם, אתה יודע, אני אומר עוד פעם-

מר גיא קלנר: לא, 5,000 אתה אומר, פה יש 2 חטיבות וחטיבה אחת, אז אנחנו כבר ב-10,000 באנלוגיה.

גב' שירה אבין: מראש תוכננו באזור נווה גן כמו בית ספר יסודי, גם בתי ספר, תיכון וחטיבה. זה לא חדש. ואם אנחנו מדברים על להסיע תלמידים, ולא לחינם שאלתי על 10/10, ודובר שאסור בכלל לחשוב על הנושא של להוציא את הילדים. לא אני אמרתי את זה, להיפך. אני דגלתי שזה יהיה באותו מקום שאנחנו מדברים עליו. נאמר שאנחנו לא רוצים להוציא את הילדים מחוץ לעיר. אז להוציא את הילדים ולהעביר אותם את כל הכבישים לשם או לשם, זה בדיוק אותו מרחק. לכן שאלתי את השאלה אם 10/10

המיקום שלה שונה. זה לא קשור לריב או לא לריב, זו שאלה עקרונית .

מר אבי גרובר: אוקיי, ועניתי. בבקשה .

מר גיא קלנר: מי המציגות ?

גב' איריס ד. שילה: טוב, אז ערב טוב לכולם. שמי איריס דרורי שילה ,

אני מתנצלת על הקול שלי, אני קצת צרודה. אני מתכננת ערים מחברת אורבניקס .

גב' יפית בראון: יפית בראון, כלכלנית, מנהלת המחלקה הכלכלית

בחברת אורבניקס. אנחנו חברה שמתעסקת בעצם בייעוץ לשלטון המקומי . אנחנו עובדים עם הרבה מאוד רשויות מקומיות בכל הארץ. בכל מה שקשור ל-3 תחומים, תכנון כלכלה וסביבה. אנחנו עושים תכניות עסקיות לפרויקטים גדולים, פרוגרמות, ליווי כלכלי ותכנוני של הליכי תכנון, ורשימה מאוד ארוכה של נושאים שבהם אנחנו עוסקים, בכל מה שקשור לייעוץ לשלטון המקומי .

מר גיא קלנר: ואתם נשכרתם על ידי עיריית רמת השרון לעניין

הזה ?

גב' יפית בראון: נכון .

מר גיא קלנר: מתי ?

גב' יפית בראון: חצי שנה בערך. משהו כמו חצי שנה .

גב' איריס ד. שילה: אז נתחיל ככה קצת ברקע כללי. עיריית רמת השרון

למעשה מעוניינת לקדם מתחם שהפיתוח שלו בעצם יאכלס פיתוח של מוקד בתחום של אירועי תרבות, ספורט, מופעים וכנסים. זו בעצם המסגרת של המתחם. לצורך כך הוכנה עבור העירייה תכנית שאנחנו ערכנו שכוללת בחינה של פוטנציאל הבינוי במסגרת המתחם הזה, בהתייחס לזכויות שמעוגנות

בתב"ע המאושרת. גיבוש של פרוגרמה כמותית לפונקציות שנפרט בהמשך בתוך המתחם, ועריכה של תכנית כלכלית ראשונית לבחינת היתכנות כבסיס יציאה למכרז.

כפי שציין אבי, מבחינת המתחם, המיקום שלו, אתם יכולים לראות כאן בעיגול שמסומן במפה, הוא למעשה נמצא במיקום שאסטרטגית הוא כל כך אטרקטיבי לפונקציות ולדברים שיש להם זיקה לקהל מבחוץ. אנחנו מדברים על 45 דונם שנמצאים בסמוך לצומת גלילות, בסמוך למחלף הרב מכר המתוכנן, בסמוך לתחנת רכבת מתוכננת וגם רכבת קלה. כל אלה יהיו כאן באזור הזה שסובב ותוחם את המתחם הזה, ויהפכו אותו לנגיש מאוד ואטרקטיבי לקהלים מבחוץ, מכל הארץ למעשה.

אז אם באמת נתרכזו ביתרונות המיקום של המתחם הזה, אז כמו שצינתי, נגישות מצירי תחבורה ראשיים, כפי שצינתי גם כביש החוף וגם כביש 5. נגישות באמצעות רכבת. זמני נסיעה קצרים גם מנמל התעופה, גם מנתב"ג וגם משדה דב, כל עוד הוא למעשה נשאר במיקומו הנוכחי. המתחם הזה, אחד היתרונות המרכזיים שלו, שהוא למעשה יכול לייצר שימושים שהם משלימים לתב"ע שכבר מקודמת למתחם הזה, בהתייחס לכל נושא התעסוקה ומסחר שיש ממש בסמוך, בצמידות ליתר דיוק.

בנוסף לזה כמובן גם הצמידות לעיר תל אביב על כל המשתמע, וקרבה להרצליה, בהתייחס לתרבות פנאי וגם היבטים תיירותיים מלונאיים, שיכולים שוב לתמוך ולהשלים את השימושים שאנחנו מדברים עליהם במתחם האמור.

ככה כמה מילים על הסטטוטוריקה שרלוונטית לנו במתחם. במתחם הזה יש תכנית, אתם יכולים לראות כאן את המספרים שלהם. יש כאן 2 תכניות, השטח הכולל בתכנית הזו מתייחס לתעסוקה, כ-200 דונם כשטח לבנייני

ציבור, שזה המתחם שאנחנו מדברים עליו, אותם 45 דונם, שהשימוש ל-45 דונם האלה בתב"ע, בתכנית, זה נושא של ייעוד של חינוך, תרבות ורווחה. זו הכותרת. בהתייחס לניתוח פוטנציאל זכויות הבנייה, אותן זכויות שמעוגנות בתב"ע המאושרת, אז אנחנו מדברים על כ-47,600 מ"ר עיקרי ועוד שטחי שירות שנחלקים לשטחים מעל למפלס הכניסה ומתחת למפלס הכניסה. אתם יכולים לראות את ההיקפים. נציין רק שיש מגבלת בנייה לגובה שהיא עד 4 קומות או עד 20 מ"ר.

נסקור ככה כמה דוגמאות גם מהארץ וגם מהעולם, כדי להבין על איזה סדרי גודל מדובר או יכול להיות מדובר לצורך העניין. אז אם נסתכל על היכל מנורה מבטחים, היכל שמשמש גם לאירועי ספורט וגם לאירועי תרבות, פנאי, כנסים והופעות חיות למיניהן. מיקום, כולנו יודעים ומכירים. מקומות הישיבה הללו משקפים את מקומות הישיבה הרלוונטיים, כאשר מתקיימים במקום משחקי כדורסל, כ-10,380, לא נדייק על הספסל הבודד. המספר הזה קצת יורד כשמדובר בהופעות חיות, בגלל השטח שנדרש לכל התפעול. מתקיימים שם גם היקף מסוים של מסחר שהוא מסחר תומך באותם אירועי ספורט ומופעים שמתקיימים. זו בעצם דוגמא לאולם שהמפרט שלו עוד רץ ככה לאורך שנים רבות, היות והוא נחנך בשנות ה-60.

דוגמא נוספת למתחם תרבות וספורט, פיס ארנה בירושלים. שוב, מדובר באולם רב תכליתי, אולם שמשמש את קבוצת הכדורסל של הפועל ירושלים. הוא מכיל קצת יותר מקומות ישיבה, 11,600 מקומות ישיבה והוא יחסית חדש, הוא נחנך ב-2014. יכולים להתרשם, התמונות הן בכל מקום, זה תמונות מאותו אולם שמוצג.

ובקפיצה קטנה לחו"ל, בלונדון ה-O2 הוא גם כן גם אולם רב תכליתי, על אותו קונספט של היכל שיכול לקיים גם אירועים ספורט, שם יש גם מגוון

רחב יותר של ענפי ספורט שיכולים להתקיים. אתם יכולים לראות: כדורסל, טניס, הוקי קרח וכו'. וגם שם מתקיימים כל אותם כנסים ותערוכות והופעות, ובסדר גודל משמעותית יותר גדול, כ-20,000 מקומות ישיבה.

מר יעקב קורצקי: שוחים ואז נכנסים לאולם?

גב' איריס ד. שילה: אולי. זה נגיש.

מר אבי גרובר: ... אתה יודע, יש קצת מים בלונדון. יש איזה נהר שעובר.

גב' איריס ד. שילה: לא רק דרך המים. הוא נחנך ב-2007. ו-O2 אחר בברלין, שוב אולם רב תכליתי, מעט יותר קטן, הוא מכיל כ-17,000 מקומות ישיבה. אז לצורך ההשוואה, המתחמים שיש לנו, האולמות שיש לנו בארץ, הם סדר גודל של 10,000-11,000 מקומות ישיבה, ושני ה-O2 שהצגתי, הם סדר גודל של 17,000-20,000 מקומות ישיבה.

אז בהמשך לדוגמאות, בעצם עולה, אנחנו כולנו יודעים שבארץ בעצם אין לנו פלטפורמה כזו שיכולה להכיל הופעות בסדרי גודל מהסוג שה-O2 הללו נותנים להם חסות. בארץ יש לנו את פארק הירקון, ששם אנחנו גם נתונים לחסדי שמיים בהתייחס למזג האוויר, מה שהופך את הקיום של ההופעות שם לעונתי.

גב' רות גרונסקי: יש מגבלה כמה פעמים מותר לעירייה לעשות...

גב' איריס ד. שילה: נכון, מגבלות כאלה. וכמו שציינתי, גם האולם במנורה מבטחים מספר המקומות שלו מצטמצם מ-10,000, כך שלמעשה אם מדברים על הופעות שהן גדולות מאוד, כמו שאנחנו בשנים האחרונות נחשפים יותר ויותר ברחבי העולם, ואנחנו בשנים האחרונות מרגישים גם את העלייה בביקוש של זמרים מחו"ל ולהקות מחו"ל שבאות ורוצות להופיע בארץ

והאכסניה היחידה שלהם היא בפארק הירקון בעיקרה, או אירועים הרבה יותר קטנים באולמות סגורים. בעצם יש ביקוש, ואין היכן לממש ולבצע את ההופעות הללו.

אז כפי שציינתי, היתרונות התחרותיים של המתחם שאנחנו מדברים עליו, שיכול לתת את המענה לצורך הזה, זה המיקום והנגישות, והשילוב שלו בסמוך ובהמשך ישיר למתחם המסחר והתעסוקה בגלילות.

אנחנו למעשה ערכנו כאן ככה איזושהי פרוגרמה ראשונית, כדי לתת איזשהו קנה מידה, איזוהי אמת מידה מה יכול להכיל אולם מהסוג הזה, אז אנחנו לא נרד אחד ואחד, שורה שורה לכל אחת מהפונקציות השונות בתוך האולם, וזה ממשיך גם לכאן. אבל אנחנו יכולים לראות בשורה התחתונה, שסך הכל השטח המוצע במע"ר הוא כ-55,000 מע"ר, מתוכם בחלוקה לעיקרי ולשירות. אלה הם פחות או יותר סדרי הגודל שחשבנו לנכון, בהתייחס לפרוגרמה ל-20,000 מקומות ישיבה, אם אנחנו רוצים לדבר על אותם סדרי גודל שמאפיינים את המקומות שסקרתי בחו"ל.

ואי אפשר לדבר על פרוגרמה כזו מבלי להתייחס גם לשטחי חנייה. נכון הוא שהחניות הנדרשות עבור מתחם שכזה, הם לפי תקן עדכני שהוא תקן מופחת בגין קרבה לתחנת רכבת. אבל עדיין נדרש אולם מהסוג הזה לספק לו מקומות חנייה לא מבוטלים, כדי באמת לספק מענה לאירועים גדולים שכאלה. אבל צריך לקחת בחשבון שוב, כחלק מאותה סמיכות וצמידות למתחם מסחר ותעסוקה, שגם מקומות החנייה במתחם הזה, וכל מתחם גלילות והסינמה סיטי וכל המשכו, יכול לתת גיבוי ותוספת לחניות שצריכות להיות מסופקות בעבור האולם.

גב' יפית בראון: טוב אז בהמשך לסקירה של איריס, השלב הבא היה להכין בדיקת היתכנות כלכלית, שתיכף אני אפרט את עיקריה, שבעצם תבדוק

את ההיתכנות של הפרויקט הזה, מנקודת מבט יזמית. מרכיבי הפרויקט שלקחנו בחשבון, הם אלה שאתם רואים פה בטבלה, ואני אגיד על זה משהו.

בעצם בפרוגרמה הראשונית שאנחנו ערכנו, זו שאיריס פירטה קודם, מצאנו שתחת מגבלות השטח, אפשר להקים מתחם ארנה של כ-17,000 מקומות ישיבה, יחד עם מסחר תומך של 4,000 מ"ר, ועוד 3,000 מ"ר מרכז כנסים. אנחנו חושבים שיש כמה אמצעים שיאפשרו בהמשך את הגדלת השטחים האלה לאפילו יותר מזה. אם זה הקלות שיכול לבקש יזם במסגרת בקשה להיתר בנייה. אם זו הגדרה של שטחים שאנחנו הגדרנו אותם בשטחים עיקריים ויוגדרו כשטחי שירות, שזה הרבה פעמים מדיניות של מוסדות התכנון. ואם זה פתרונות אדריכליים כאלה ואחרים, שיידרשו בכל מקרה להתבצע בשלב הבא בתכנון מפורט.

ולכן, מה שאנחנו ממליצים זה לקבוע את השטחים האלה, 17,000 מקומות ישיבה, 4,000 מ"ר מסחר תומך, 3,000 מ"ר מרכז כנסים כמינימום הכרחי. אבל כן לאפשר בכל מכרז שייצא, במידה ומתאפשר במסגרת התכנית הקיימת, לקבל גם יותר מזה. אז אלה מריבי הבינוי שהבאנו בחשבון.

פה אתם רק רואים, פותחים סוגריים, מתחם שהוא כולל רק את מרכיב מרכז הכנסים, דומה בחולון, כחלק ממכלול הרבה יותר של פארק פרס, והראינו אותו כדוגמא, כי חשבנו שנכון להגדיר את מרכז הכנסים שאנחנו מדברים עליו באופן דומה, לאור זה שזה עונה על הדרישות ועל הצרכים של העירייה. תיכף נגיע לזה.

אז ממש בקצרה, עיקרי התכנית הכלכלית. קודם כל, פרויקט כזה כרוך בעלויות הקמה אדירות. אנחנו מדברים בין 600 ל-700 מיליוני ₪, שמביאים בחשבון גם את עלות הקמת הארנה עצמה, את עלות הקמת שטחי המסחר, מרכז הכנסים וכמובן חניות, שברור שלא כל החניות יוכלו להינתן פה

כפתרונות של חניות רגילות, אלא אולי חנייה תת קרקעית. ודבר כזה מייקר כמובן את העלות.

פוטנציאל ההכנסות כולל כמה וכמה מרכיבים שאנחנו ממש, אני לא נכנסת לזה בשלב הזה, אבל ממש עשינו איזשהו תחשיב שמביא בחשבון הנחות עבודה שכוללות הכנסות מדמי שימוש מאירועי ספורט כמובן, דמי שימוש מאירועים והופעות גם בארנה וגם במרכז הכנסים, זיכיון של דוכני מזון, דמי שכירות משטחי המסחר התומך, ודמי שימוש משטחי החנייה. את כל אלה אמדנו בין 60 ל-70 מיליון ₪ בכל שנה.

הוצאות הניהול, התפעול והאחזקה, נאמדות בין 15 ל-17 מיליון ₪ בשנה, וזה כולל כמובן את הניהול, את האחזקה השוטפת, מים, חשמל, ארנונה לעירייה, ביטוח כמובן - אלה עיקר ההוצאות. כל אלה מביאים אותנו לתקופת החזר השקעה מוערכת ממוצעת של 70 שנים. למה ממוצעת? כי היא תלויה בהרבה מאוד פרמטרים שהיום הם אי ודאיים, יש אי ודאות לגביהם. למשל איזה פתרונות חנייה יוגדרו, במידה ואנחנו מדברים על פתרונות חנייה תת קרקעיים, אז כמובן שזה מייקר את עלות הפרויקט ומוריד את התשואה ובכך מעלה את תקופת החזר ההשקעה. תלוי בשיעור הרווח היזמי. כל יזם מגדיר לעצמו בין 15% ל-20% רווח יזמי וזה תלוי. וכמובן פרמטרים שונים, עלות ההון, באיזה הלוואה אפשר לקחת הון לפרויקט כזה, ופרמטרים נוספים שכמובן יכולים להשפיע על התחשיב, ולכן אנחנו מדברים על ממוצע של 70 שנים להחזר השקעה כזו.

מכל אלה בעצם מה אנחנו ממליצים? קודם כל יציאה למכרז, שהשיטה שלו תיקבע כמובן בהמשך לבדיקה הכלכלית שנעשתה, אבל גם לבדיקה משפטית וגם להנחיות של משרד הפנים שיש שלו אמירות מאוד-מאוד ברורות בעניין הזה. אם זה פרויקט BOT או אם זה חכירה לטווח ארוך.

אנחנו מציעים לקבוע מינימום נדרש של אותם מרכיבים שדיברנו עליהם קודם מבחינת שטחי מסחר, מקומות ישיבה וכו'. אבל כן לאפשר גם יותר מזה, מה שיכול להגדיל את התשואה, לצמצם את משך החזר ההשקעה וכו'. וכמובן לדרוש שימוש מוגדר במבנה של מרכז הכנסים עבור פעילויות של העירייה. למשל לדרוש במכרז X שימושים בשנה לטובת העירייה במרכז הכנסים לצורך מסיבות סיום של בתי הספר, סתם כדוגמא, שזה כמובן מרכיב שהוא שווה ערך מבחינת תקציב העירייה.

אני חושבת שזה השקף הכי חשוב, בעצם מה יוצא לעירייה מזה, מה התועלות של העירייה מפרויקט כזה. אז יש את הדברים הברורים. הכנסות שנתיות מארנונה, לקחנו את היקף הבינוי המוערך, בדקנו את התעריפים שתקפים עפ"י צו הארנונה התקף היום, והגענו לכ-5.5 מיליון ש"ח בשנה, זאת ההכנסה המוערכת מארנונה בגין הפרויקט הזה.

מעבר לזה, יש הכנסות בגין שימוש, שזה מאוד-מאוד תלוי בשיטת המכרז שייצא, אם זה חכירה של הקרקע בפרויקט של חכירה לטווח ארוך, ואם זה שווה ערך לשימוש במרכיבי המתחם הזה. במודל של BOT, אולי גם וגם. זה הכל תלוי שוב בהנחיות שיתקבלו על ידי משרד הפנים, בבדיקה משפטית שתבצע.

קבלת המבנים והמתקנים לרשות העירייה בתום תקופת ההפעלה, אלה הדברים המאוד ברורים. אבל הדבר החשוב, שזה בעצם הערך העקיף של הפרויקט הזה, הוא קודם כל יצירת עוגן למרכז העסקים שכולל מוקדי עסקים, מוקדי בינוי ופנאי, מוקדי תיירות. כשאנחנו מדברים על מוקד כזה גדול, שמושך גם לאירועי ספורט וגם להופעות בקנה מידה בינלאומי, קהל יעד כל כך גדול, זה באמת יכול להוות עוגן ולמשוך עסקים לאזור התעסוקה שאנחנו מדברים עליו וצמוד. כמובן מיתוג של העירייה, מיתוג כל מה שקשור

לנושאים של ספורט, לנושאים של מוסיקה מדובר פה בעצם על תחרות. ברור לכולנו שנכון להיום, מרכז כזה, אין מקום ליותר ממרכז אחד כזה במדינת ישראל.

וכמובן שיש תחרות, אנחנו ככה עובדים עם רשויות מקומיות, שמענו מיותר מרשות אחת כוונות ומחשבות ליזום דברים כאלה. ברור שהרשות הראשונה שתגיע למצב שהיא מקימה פרויקט כזה, היא זו שתזכה בכל מה שקשור לעוגן הזה, בכל מה שקשור למיתוג של העירייה. שוב, אנחנו מדברים על באמת פרויקט בקנה מידה שאין כמוהו נכון להיום במדינת ישראל.

גב' איריס ד. שילה: ארצי ובין לאומי.

גב' יפית בראון: אני חושבת שזה השקף האחרון.

גב' איריס ד. שילה: אם אפשר רק להוסיף עוד הערה טכנית אחת שלא ציינתי קודם לכן, רק לגבי הנושא התב"עי, כל יזם שייקח על עצמו פרויקט מהסוג הזה, יצטרך לבצע כמובן תכנית מפורטת בהמשך וכנגזרת לתב"ע המאושרת.

מר אבי גרובר: אז קודם כל, ברור שזו תחילה של דרך ואנחנו לא פה בסוף הדרך. מן הסתם עוד גם נצטרך לחזור לפה. לי חשוב להגיד שכשמסתכלים על אזור גלילות, כשאנחנו באים ומנסים להיות אטרקטיביים לגופים עסקיים, היכולת שלנו להפוך את אזור מה שנקרא היום הסינמה סיטי לגלילות סיטי, מותג, שגופים גדולים ירצו לבוא אליו.

אני חושב שמרכז הקונגרסים הזה, הארנה הזאת, יכולים להפוך את גלילות סיטי להיות שם דבר, גם ברמה של ישראל וגם ברמה הבינלאומית, ובאמת להביא עסקים מאוד משמעותיים למקום הזה. אני חושב שזה מייצר שם תמהיל. יחד עם זה, זה באמת מייצר תמהיל של עסקים, של הביג שהסינמה סיטי, מאות אלפי שטחים של משרדים, של מרכז קונגרסים כזה, מאפשר גם

לאותם משרדים לעשות. אני אוהב לחלום על הכנסים השנתיים שהגופים הגדולים שישכרו שם הרבה מאוד קומות בבניינים, יהיה להם מרכז קונגרסים גדול כזה, ומקום לעשות את ההופעה השנתית וכל הדברים האלה.

אני חושב שמדובר פה במשהו שגם, הרבה פעמים שטחים חומים זה דברים שעולים לעירייה. פה יש משהו שגם יכניס לא מעט מיליונים לקופת העירייה. אני חושב שבאמת, כשבאים להסתכל איך לוקחים את האזור הזה ומרימים אותו, זו התחלה מעולה למתחם הזה. ובאמת יכולה לשים את רמת השרון, את האזור של גלילות על המפה, ולעשות משהו גדול לטובת רמת השרון. שאלות, הערות?

גב' שירה אבין: קודם כל, אני רוצה לנסות ולהבין, יש איזה שהם תהליכים שיש להם איזשהו רצף הגיוני. ופה בעצם נעשתה איזושהי בדיקת היתכנות מאוד-מאוד ברורה על נושא מסוים, ללא חלופות אחרות בכלל על השטח. כשידענו כבר תהליכים שרצו לעשות על השטח הזה, ומנעתי אותם בשותפות אתכם. ואנחנו היום מדברים על דבר, זה לא בא למועצה בכלל לפני. מילא מביאים, באים ודנים על מה עושים, אם בוחרים כמה נושאים, איזה נושאים חשובים לעיר. זה לקחת, להסתכל על דבר מאוד מסוים, שהיתרונות לרמת השרון הם הרבה יותר קטנים, אם בכלל. והיתרונות לגוף הספציפי או לכל מיני אנשים אחרים או יזמים, משם זה בא.

לנו זה לא נותן בדיקה מעמיקה על כל הצרכים שיש לנו. יש לנו הרבה מאוד צרכים בתוך העיר. זה השטח החום האחרון שבעצם יש לנו בכזה גודל. אנחנו הולכים למעשה לוותר עליו, כשהולכים לכל כך הרבה שנים, לעשות שנים, אנחנו בעצם מוותרים על השטח הזה. וכשמדברים על כל ההכנסות שיהיו, וזה שזה נותן עוד חנייה וזה נותן עוד דברים אחרים, וזה מרכז לפעילות ארצית. הכל טוב ויפה. אין לי שום בעיה עם פעילות ארצית. יש לי בעיה עם כל

התהליך הזה, ויש לנו מספיק מסחר ומספיק תעסוקה בכל מה שאנחנו הולכים לעשות בתכניות שלנו הגדולות, וכולנו מכירים אותם. האמת, אני מופתעת שבכלל נעשתה בדיקת היתכנות.

אני ניסיתי להבין מתוך מה שנאמר, חשבתי שאנחנו הולכים לאיזשהו תהליך, אבל רוצים לקבל בעצם את האישור שלנו. פה הדברים כבר נעשו, עכשיו זה בעצם one way ללכת למכרז, אם אנחנו היום תומכים בנושא הזה ומתקדמים. ברגע שהלכנו למכרז, הכל מאחורינו. אנחנו היינו בזה כבר בנת"צ, היינו בזה במקומות אחרים.

וזה שניסינו אז והיה ניסיון למנוע את התהליך שהיה להקמת בית אבות כזה או אחר, או דברים אחרים, חשבנו רק על טובת העיר. והיום, גם בהסתכלות שלי, זה רק טובת העיר צריכה להיות, ואני חושבת שכולם פה עם אחריות מלאה, צריכים להסתכל רק על טובת העיר, ומה חשוב לעיר הזאת. יש הרבה צרכים אחרים לעיר הזאת.

כשדיברת מקודם על הנושא של קרית חינוך, זה לא הצורך היחיד. אבל כשדיברת על קרית חינוך לגבי שקרית החינוך תוכל להיות, ואתה מתייחס ברצינות לדברים שלנו, אבל תעשה את זה בנווה גן-

מר אבי גרובר: גם בנווה גן.

גב' שירה אבין: גם בנווה גן.

מר אבי גרובר: אני עדיין הייתי רוצה לראות, בצד השני שלו, לא בצד של המגורים, אלא בצד השני, תפיסת העולם שלי שאומרת שבתו הספר היסודיים וגם החטיבות נמצאות קרוב לאנשים, אני לא שיניתי את תפיסת עולמי. אני אומר שבטווח המידי עכשיו יש לנו את החטיבה הזאת בנווה גן. אני אומר שגם יכולה להיות אופציה, שלא חייבת להיות רק לטובת נווה גן, היא יכולה לשרת גם קצת מעבר לנווה גן.

גב' שירה אבין: אבל כשאנחנו מדברים, אנחנו מדברים על חינוך, כי הוא מאוד-מאוד חשוב, ויש נושאים אחרים, יש מרכז תעסוקה רב נכותי שדיברנו עליו הרבה שנים וחשבנו ששם זה מקום אידיאלי. דיברנו על הרבה נושאים ועל הרבה חלופות שהאמנו ששם הם צריכים להיות, כי אין לנו גם שטחים אחרים. כלומר, אם היה בתוך העיר באמת מלא-מלא שטחים אז היינו מאוד מאושרים והיינו יכולים לעשות עוד אלף ואחד דברים וארנה ועוד 200 אלף דברים. אין לנו את הקרדיט לעשות את הדברים האלה, אין לנו את הכמות ואת השטח שאנחנו צריכים לכל מה שאנחנו צריכים. ואף אחד לא התייחס בכלל לזה. מילא אם בודקים חלופות ונבחרו.

מר אבי גרובר: שירה, יש לנו פרוגרמה.

גב' שירה אבין: מה?

מר אבי גרובר: עשינו דיון על פרוגרמה.

גב' שירה אבין: לא, עשינו דיון על פרוגרמה, ועדיין יש דברים שאנחנו צריכים. ואנחנו יודעים שאין לנו בתוך העיר מקום לדברים האלה. אז ללכת ולעשות תהליך כזה, ואנחנו מדברים על עשרות שנים, זה בעצם כאילו למכור את השטח. זה שטח שכבר לא יהיה שלנו, זה שטח שמראש הולך למטה מסוימת. המטרה הזאת תהיה שם מעתה ועד עולם. אז אני חושבת שזה משהו שהוא תהליך לא נכון. ואני מתפלאת שבכלל הוא מגיע לכאן בדרך שהוא מגיע, לאור מה שלמדנו בעבר עם אותו שטח של 45...

גב' דברת ויזר: גם אז לא היה כלכלי... מיליון ₪.

גב' שירה אבין: ועדיין, גם היום כשמסתכלים, אי אפשר להסתכל בצרכי עיר רק על הקטע של כלכלי. יהיה לנו הרבה כסף מהפרויקטים שאנחנו הולכים לעשות.

גב' דברת וייזר: סתם מעניין אותי לדעת, אבל יש לך איזשהו רעיון

אחר?

מר אבי גרובר: שירה, המכרז אז הגיע למועצה?

גב' דברת וייזר: מה זאת אומרת?

מר אבי גרובר: המכרז שהיה אז, לא הגיע לדיון במועצה.

גב' דברת וייזר: לא, זה הגיע אלינו לוועדת מכרזים.

גב' שירה אבין: המכרז הגיע לוועדת מכרזים.

מר אבי גרובר: אבל הוא לא הגיע לדיון במועצה.

גב' שירה אבין: כי למה הוא לא הגיע?

מר אבי גרובר: אני עונה לך, המכרז אז לא בא לדיון במועצה. אני

חושב, שכשאני בא, אני מביא משהו למליאת המועצה, ומבקש לקבל. הרי מה שאנחנו עושים עכשיו, זו איזושהי יציאה לדרך. גם כשאנחנו באים ועושים את זה, אז אני לא מניח פה איזה מן משהו כללי וסתם איזה 'תשמעו, רוצים לעשות פה משהו, יאללה, נראה אחר כך מה יהיה ואיך יהיה'. אנחנו הבאנו פה משהו הרבה יותר, שאנשים יוכלו לבוא ולקבל איזשהו מושג על מה מדובר, מה המשמעויות, מה ההכנסות לעיר, אם בכלל יש לזה איזושהי כדאיות. איזושהי היתכנות כלכלית להבין.

גב' שירה אבין: אבל כשאתה מביא דבר כזה, אבי. יכול להיות

שלעשות מרכז רפואי זה יותר נכון, לעשות מרכז רפואי עם בית אבות גדול ייתן מענה.

מר אבי גרובר: אני חושב שמדינת ישראל כבר מרוב מרכזים

רפואיים לאודע ת...

גב' נורית אבנר: או אוניברסיטה.

גב' שירה אבין: לא, אתה מראש לא יודע, כי אין לך את המושג לגבי הנושא של היתכנות. אם אתה בא ואומר – בדקתי כמה חלופות, ומה שהכי מתאים לרמת השרון, זה מה שמתאים – ניחא.

מר אבי גרובר: טוב. כן, טל.

מר טל עזגד: טוב, לא סוד הוא, ואם זה סוד, אז אני אגלה את הסוד, שכל סיפור הארנה, אני מודה ומתוודה שאני הבאתי אותו לרמת השרון לפני למעלה מ-4 שנים. הנושא נולד מכך שהתחילו כתבות בעיתונים והתקשורת התחילה לעסוק בזה שמכבי תל אביב עומדת או עשויה לעזוב את יד אליהו. וכך בכלל התחיל הסיפור. כשהגיעו לכאן נציגי מכבי תל אביב ונציגי יזמים והפנו אלינו בקשה, בזמנו אני עסקתי בספורט, היה ראש העירייה איציק. ובעצם היית פגישה ראשונה בכל הנושא הזה של בכלל פנייה אלינו לעיריית רמת השרון להקים באזור רמת השרון, ולא דובר על השטח הזה או שטח אחר. דובר להקים ארנה, ואנחנו בזמנו התחלנו לבדוק בכלל את ההיתכנות של הדבר הזה.

היו בעצם 2 חלופות נוספות. דובר ברצועת הנופש להוריד את אצטדיון הטניס ולבנות עליו ארנה. מי שיבדוק וקצת יתעמק ואנשי המקצוע יכולים לבוא ולהעיד וגם להסביר, שהיה בלתי אפשרי בסופו של דבר, מאחר והבעלות של מרכז הטניס היא של האיגוד מקנדה, הגיעו לפה אנשים מקנדה למי שקצת מעורה ומכיר, והיה ברור שיהיה מאוד קשה בכלל לקדם את הדבר הזה.

החלופה השנייה דוברה מול מינהל מקרקעי ישראל, בשטח של בין המחנות, והובן אז כבר על ידי גילי טסלר וכל נציגי מינהל מקרקעי ישראל, שזה ייקח עוד הרבה שנים עד שבכלל תהיה האפשרות לעשות תכנון ולעשות משהו על השטחים האלה. כשאני מודה ומתוודה, לטעמי היה הכי נכון זה בצמוד לתחנת הרכבת להקים כמו בנתניה אצטדיון שיכול להוריד אנשים ולהעלות

אנשים לתחבורה, שהיא תחבורה המונית, ולא כלי רכב. אז אלה היו פני הדברים בזמנו.

לאחר מכן, מסיבות וסיבות שונות, הנושא הוקפא. הוקפא לא מטעמים כלכליים ולא מכל מיני טעמים אחרים, ולא פוליטיים, אלא הוקפא מסיבות אישיות של חלק מהיזמים. ולכן גם הדבר לא קרם עור וגידים ולא התקדם. החלופה האחרונה הייתה באמת ב-45 דונם.

מר גיא קלנר: מה הייתה השנייה? פספסתי. אחד היה הטניס, לא ישים. מה היה השני?

מר טל עזגד: המחנות. והחלופה האחרונה באמת, דובר, אצלי זה תמיד 47 דונם, היום גיליתי שזה 45 דונם. בגלילות. תראו, קודם כל, לאורך כל השנים, למעט בית חולים/בית אבות-

מר אבי גרובר: שדרך אגב, ממול יש מגרש של 12 דונם. גם שם יש.

מר טל עזגד: רגע. לאורך כל השנים, שלפחות אני מצוי בתוך העשייה הפוליטית והציבורית פה ברמת השרון, למעט חלופה אחת, היו 2 בעצם, אסותא שבזמנו ז"ל מאיר דורון ניהל איזה שהם מגעים ראשוניים עם אסותא, שיקימו בית חולים. שוב, זה יזמים, זה עסק פרטי. רק טובת הרמת השרון לא הייתה לנגד עיניהם.

והדבר השני הוא, מה שכולנו מכירים מההיסטוריה היותר קרובה, זה הנושא של בית האבות הסיעודי הידוע לשמצה. ויאמר לזכותה של שירה שלפחות בתקופה שלה היא עצרה את זה וזה לא התקדם. אחרת היינו עכשיו כבר עם בניין מוקם.

גב' שירה אבין: ובלי השטח.

מר טל עזגד: ואני עדיין חושב, התחלתי להגיד שלפחות ב-15

שנים האחרונות, או כמה זה שנים שאנחנו פה, אני לא זוכר שום אלטרנטיבות מרחיקות לכת של משהו רלוונטי שאפשר היה לעשות לטובת העיר, לטובת כלכלת העיר, למעט הדבר הזה.

ואני סמוך ובטוח ואני מאמין, קודם כל אבי, אני חושב שצריך להבהיר פה משהו, כי לפחות למיטב הבנתי, אנחנו לא מצביעים כאן כרגע על יציאה למכרז, או לא מצביעים כרגע על הקמת ארנה. והדבר זה הוא עוד תהליך מאוד ארוך של תכנון ושל ועדות ושל משרד הפנים, ועוד כהנה וכהנה דברים, שלמיטב הבנתי זה איזשהו סוג של יציאה לדרך.

צריך להבין גם שאנחנו לא היחידים במדינת ישראל, יש עוד כמה ערים מסביבנו, שמאוד-מאוד היו רוצות את המיזם הזה אצלן, כולל מינהל מקרקעי ישראל, שדוחף על שטחים שלו בערים אחרות את הדבר הזה.

גב' נורית אבנר: אז על מה אנחנו כן מצביעים?

גב' שירה אבין: מתן אור ירוק למכרז.

מר אבי גרובר: מתן אור ירוק לקידום מכרז עירוני.

מר עידן למדן: מתן אור ירוק לקידום מכרז עירוני לביצוע פרויקט.

גב' שירה אבין: מתן אור ירוק לקידום מכרז, זה משרד הפנים, נתנו את הגושפנקא ועברנו הלאה. בואו לפחות לא לזרות מלח בעיניים של חברי המועצה, לפחות להגיד את האמת. זה לצאת למכרז. יושבים כאן גם יועץ משפטי שיגיד.

מר אבי גרובר: חול, לא מלח.

גב' שירה אבין: חול. אני בכוונה אמרתי מלח, כי מלח לפעמים יותר שורף מחול.

מר טל עזגד: מיכה, זה מכרז?

עו"ד מיכה בלום: אני אגיד לכם, יש חוזר מנכ"ל.

גב' שירה אבין: ויש משרד פנים.

עו"ד מיכה בלום: 5/14, אומר מהם התנאים. אנחנו, בשביל להתקדם

הלאה, צריכים אישור מועצה... עם זה אנחנו נלך למשרד הפנים. משרד הפנים או יאשר או לא יאשר, או יאשר בתנאים כאלה או אחרים. יוצאים למכרז, מעבירים את זה לוועדת מכרזים פה. לאחר מכן, לפני ההתקשרות, מביאים את זה למשרד הפנים ומשרד האוצר... יסתיים ההליך.

גב' שירה אבין: כן, אבל זה כבר לא קשור בנו. יש משרד הפנים ונגמר הסיפור.

עו"ד מיכה בלום: זה ההליך.

גב' שירה אבין: ברור שזה ההליך.

עו"ד מיכה בלום: אני מכיר את ההליך רק לפי חוזר מנכ"ל.

גב' שירה אבין: גם אנחנו מכירים תהליכים, לכן אני מעלה את זה

כאן, ואני אומרת שוב, שלא נתבלבל, כי זו תהיה טעות טראגית לעיר הזאת. ואני רוצה להאמין, שכל מי שיושב כאן, מה שחשוב לו באמת, זאת רמת השרון, ולא שום דבר אחר.

עו"ד מיכה בלום: משרד הפנים כמובן יכול ל...

גב' שירה אבין: ואם משרד הפנים לא יחזיר?

עו"ד מיכה בלום: זו ההחלטה של משרד הפנים.

גב' שירה אבין: כן, נסמוך על משרד הפנים.

ד"ר איריס קלקא: בין היתר פה צוין בפתיח היתרונות של המיקום. היתרונות של המיקום שלנו הם לגבי כל פרויקט שיהיה למקום הזה. מבחינת יתרונות מיקום, אם אנחנו חושבים על דברים שקורים בפארק הירקון, וכולנו ניסינו להגיע לשם באיזשהו שלב שהוא, לכל מי שגר בטווח של כמה ק"מ משם, כל אירוע שקורה בפארק הירקון זה סיוט שברא השטן, לאנשים שגרים בהדר יוסף ובכל הסביבה, חרף העובדה שיש גם תחנת רכבת. ובמשך 5-6 שעות, למעשה אנשים לא יכולים להגיע לבית שלהם וזה עניין של סיוט גדול.

למה אני בעצם חותרת? כשאני חושבת על משהו שהוא כמו ארנה, שהפעילות שלו היא משהו מאוד נקודתי, לעומת איזשהו דבר אחר ולצורך העניין אני מציינת איזה קומפלקס רפואי, רק כדי להבליט את האפשרות של משהו שיש לו חיים on going, ולא לתפוס אותי במילה, זה יכול להיות משהו כמו IDC הרצלייה. כלומר, לא משהו שיש לו את הקליימקס שיש לזה. כי אלמלא הקליימקס הזה, כלומר בכל ההיתכנות פה, אז גם כל היתר לא קורה.

ושוק ההופעות זה אחד השווקים שזה בעצם מתבסס על זה. כשאתם לוקחים O2, זה השוק הכי רגיש שיש. פתאום מדינת ישראל עושה איזה משהו קצת, לא אוהבים אותה משמאל, מימין, משהו קורה, אומנים לא באים לפה. כלומר, לא ברור בכלל, ככל שהעולם נעשה בינלאומי, למה אנחנו מכירים א ברלין, למה אנחנו מכירים את לונדון? כי היום אנשים נוסעים להופעות, זה כבר חלק משוק בינלאומי. האם באמת חסר כיסאות בארץ להופעות? איפה יש אסמכתא? יש ביקוש? אנחנו יודעים שחסר? האם יש איזו להקה שלא מצאה כאן מעון? איפה האסמכתא שיש ביקוש לזה? האם מרכזי הכנסים בחיפה

מצליחים? הבנייני האומה? האם יש איזה כנס שלא מצא מעון? איפה בכלל אנחנו יודעים שיש ביקוש, שצריך את הדבר הזה?

גב' יפית בראון: מהסיבה הפשוטה שהיום אין בשום מקום אפשרות לאכלס תחת מתחם שהוא לא תחת כיפת השמיים, למעלה מ-8,000 אנשים.

ד"ר איריס קלקא: איזו להקה לא הצליחה? U2, גאנס אנד רוזס, מה שאת רוצה? מי לא הצליח פה למצוא אכסניה?

גב' יפית בראון: אני לא יודעת לתת שמות.

מר אבי גרובר: איריס, איריס, שנייה.

ד"ר איריס קלקא: לא, אני רוצה להבין, יש היצע, ביקוש. אני עוד לא ניגשתי לשיווקי, אבל בכלכלי. אתה אומר היצע-ביקוש.

מר אבי גרובר: אפשר לענות לך?

ד"ר איריס קלקא: כמה שאתה רוצה.

מר אבי גרובר: לא עיריית רמת השרון בונה את הפרויקט ולא עיריית רמת השרון תיפול אם U2 יחליטו לא לבוא לפה ולכן לא תהיה ההופעה של U2. מוציאים מכרז שבאים גופים עסקיים. הם אלה שיבחרו אם ניגשים או לא. אם אין ביקוש כלכלי ואף גוף לא ייגש, אז לא יהיה פרויקט, נורא פשוט. עיריית רמת השרון מכספה הרב לא תבנה את הארנה ב-600-700 מיליון ש"ח, בסדר? אנחנו לא עיריית תל אביב, אנחנו לא במקומות האלה, זה לא פרויקט שבו אנחנו לוקחים את ה-, כמה נשאר, לא משנה, ושמים אותו.

אנחנו מבצעים מכרז שבו גופים עסקיים, אני יכול להגיד לך שיותר מגוף אחד בירר אצלי, באים אליי מכל הסביבה, האם יש אפשרות לבצע פרויקטים כאלה בשטחים ברצועת הנופש, בסינמה וזה. יותר מגוף אחד בא והביע עניין לבנות

דברים בהיקפים האלה. אז כנראה שבשוק חושבים שזה משהו שהוא יכול להיות מאוד-מאוד אטרקטיבי. היום הרבה מההופעות אתה נוסע לקיסריה ולכל מיני מקומות כאלה. אז כנראה שאנשים בשוק שחיים את השוק הזה, חושבים שהמקום יכול להיות.

אני אגיד לך עוד הבדל קטן בין גני התערוכה לבין האזור הספציפי הזה. בגני התערוכה, עם כל הכבוד למגרש החנייה המאוד גדול שנמצא מול הלונה פארק, זה בערך מה שיה. לכן, הרבה פעמים כשאתה להופעה בגני התערוכה, אתה מחפש את עצמך, כי כמעט ואין שם שום חנייה אחרת. תחנת הרכבת עם כל הכבוד נמצאת עוד ככה איפה בכלל האוניברסיטה, ומהאוניברסיטה אתה צריך ללכת.

אנחנו מדברים פה על מתחם שזכויות הבנייה קיימות בו, לא משהו שנראה ואולי וזה. סדר גודל של 1 מיליון מ"ר תעסוקה בצד המערבי של איילון, 600,000-700,000 מ"ר תעסוקה בצד המזרחי של איילון. בפי גלילות, רש/800 עוד 600,000-700,000 מ"ר. אנחנו מדברים פה על מתחם שאמורות להיות בו בין 50,000 ל-100,000 מקומות חנייה. נכון? זה לא איזשהו מספר מופרך, במרחק של 200 מ' הליכה מהפרויקט. שההופעות האלה מתקיימות הרבה פעמים בדיוק בשעות שבהן המשרדים ריקים. U2 לא מופיעים ב-12:00 בצהריים. 12:00 בצהריים הם עסוקים במשהו אחר.

למעשה אתה מייצר סוג של עירוב שימושים בתוך מתחם כזה, וכל מי שקצת מבין בתכנון אורבאני יגיד לך שאחד המפתחות העיקריים להצלחה של אזור, הוא היכולת שלו להציע עירוב שימושים וחיים 24/7, 364 ימים בשנה. זה המפתח. הדבר הזה לדעתי, עוד פעם, אני אומר כולה נורא רוצים שיהיה אצלם קמפוס, וכולם נורא רוצים שיהיה אצלם בית חולים. איכשהו זה נראה שמרוב קמפוסים כבר לא יודעים מה לומדים פה, ומרוב בתי חולים כבר

כולם חמסה-חמסה הכל טוב. אבל גם זה באיזשהו מקום צריך להבין שדווקא היתרון פה לגודל של אותם 47 דונם.

אני חושב שכן עשינו במסגרת הפרוגרמה חשיבה על הצרכים שלנו ברמת השרון לכל מיני שימושים ולכל מיני דברים, ונתנו פתרונות. כל מה שרמת השרון צריכה, ואני עמדתי על זה שהפרוגרמה לא תהיה רק חינוך, אם את זוכרת. היה שם נספח של רווחה, והיה נספח של ספורט, והיה אפילו נספח של דת. הכל היה שם בתוך הפרוגרמה. אנחנו ראינו את הצרכים. בכל השכונות החדשות יש גם כן שטחים חומים. גם באזור הזה, באזור של 616 ו-760, האזור הזה של בין איילון לבין כביש 2, יש עוד יח"ד קרקע חומה של 12 דונם. זאת אומרת, זה לא שכאילו גמרנו, אין עכשיו מקום לעשות כלום ועוד לא התחלנו בכלל לחשוב מה רמת השרון צריכה. יש הרבה מאוד שטחים חומים בתוך רמת השרון שלא מנוצלים בכלל, ואנחנו עושים עכשיו חשיבה. סתם אני אביא לך דוגמא הכי קטנה, 2 דוגמאות מאוד קטנות. ברובע הדר, גינת הקוצר זה שטח חום, לא מנוצל, ואף אחד לא רוצה לגעת בשטח הזה.

גב' שירה אבין: הוא נותן פתרון של גינה, אין שם גינות.

מר אבי גרובר: נכון, נכון. אני איתך, אנחנו לא-

גב' שירה אבין: כאילו אנחנו נמצאים באיזה, וואו, יש לנו בכל 4

צעדים שאנחנו הולכים שטח, ואנחנו רק לא יודעים מה לעשות איתו.

מר אבי גרובר: אני בא להגיד שיש הרבה מאוד שטחים חומים,

שאנחנו צריכים לנהל אותם ולחשוב מה אנחנו עושים איתם. גם גן שרה, רח' ראשוניים שם. אני בא להגיד, אמרו פה טענה ואני עונה על זה.

ד"ר איריס קלקא: מה שאני בעצם ככה אומרת, פעם אחת אי אפשר

להביא את כל הנתונים האלה ואחר כך להגיד 'אל תתייחסי אליהם'.

מר אבי גרובר: לא, אל תתקפי אותה. כאילו תקפת אותה 'מה עם

U2?'.
.

ד"ר איריס קלקא: כולנו ככה יש לנו איזו גישה ואנחנו ככה קצת

מכירים את הדבר הזה.

מר אבי גרובר: ועוד דבר שהיה לי מאוד חשוב להגיד לך בתשובה,

זה שאנחנו שמים פה משהו על המדף שהשוק העסקי צריך-

ד"ר איריס קלקא: אז אני פונה אליך מבחינה אסטרטגית. קודם כל,

אתה, בתור ראש עיר, אם אתה אומר 'אני את כל יהבי שם על דבר אחד

והצלחתו, או על משהו שהוא מודולרי ויש לי שליטה בתמהיל שלו. אז אני

הייתי מעדיפה שראש העיר שלי ילך על משהו שהוא בעל אופי יותר גמיש

ומודולרי. כי פה נעצת את הקולוסאום הזה, זה הימור שהוא יותר מסוכן, כי

זהו, הנעץ הזה זה מה שהוא יכול לעשות, כן? שם אתה זורק את השברים או

מה שלא יהיה, הולך – הולך, לא הולך – לא הולך.

מר אבי גרובר: הבנתי, אני אענה לך.

ד"ר איריס קלקא: אם זה משהו ברוח שזה מרכז רפואי, זה יכול

להיות. זה משהו שצומח, יותר אינטגרלי.

מר אבי גרובר: אני לא יודע עוד פעם מה זה המרכז הרפואי הזה.

אני אשלח אותך לכמה מקומות, כמה ערים שעשו איזה מרכז רפואי כזה. אני

לא ידוע.

ד"ר איריס קלקא: החכמה לא ניתנה פה לאף אחד מסביב לשולחן.

מר אבי גרובר: נכון.

ד"ר איריס קלקא: במסגרת הדיון, זה מה שרציתי להציע כדרך

חשיבה.

מר אבי גרובר: הבנתי, חשבתי. מקווה שאת לא מתפלאת מזה. אני

חושב שהדבר הכי חשוב היום לרמת השרון זה לייצר מקורות הכנסה של תעסוקה לצורך העתיד הכלכלי של העיר. אנחנו נשענים יותר מידיי על מגורים ויש לנו פחות מידיי תעסוקה.

אני חושב שהפרויקט הזה לוקח את אזור התעסוקה בגלילות ושם אותו בליגה אחרת לגמרי והופך אותו למקום מאוד-מאוד אטרקטיבי לעסקים, לבוא להיות בסביבת הדבר הזה. המרכז קונגרסים, הקיום של הדבר הזה שגם יאיץ, אנחנו מאוד מתקדמים עם הרכבת ועם הקו הירוק ובכלל. ולדעתי הפרויקט הזה שם את גלילות על המפה, ויגרום לזה שגופים גדולים ירצו להיות בסביבה של הדבר הזה.

ולפי דעתי בהחלט-בהחלט שהדבר הזה, כשאני מסתכל על טובת תושבי רמת השרון, אני בטוח בזה, לא חושב, אני בטוח בזה שהפרויקט הזה יכול לתת לתושבי רמת השרון מינוף אדיר לאזור גלילות. ומהמקום הזה, זה הדבר הכי טוב שיכול לקרות לתושבי רמת השרון.

ד"ר איריס קלקא: אז אני אגיד עוד משפט אחד, שזה בעצם 3.

מר גיא קלנר: שיהיו 9.

ד"ר איריס קלקא: פה יחד, מרק ואני, בין המבוגרים פה פחות או יותר

סביב השולחן, וכחברי מועצה גם אנחנו מביאים מניסיון חיינו. מדינת ישראל כיום, ואנחנו חלק ממנה, תחייך אליי לפחות, כי אתה נהנה, חסר לה ועדיין יהיה חסר לה, מה שנקרא מיטות, מיטות פר קפיטה לאוכלוסייה. וגם כן יש ביקוש לזה ואנחנו מקווים שיקרה.

מר אבי גרובר: תושבי רמת השרון או תושבי מדינת ישראל?

ד"ר איריס קלקא: מדינת ישראל.

- מר אבי גרובר:** מדינת ישראל, לא רמת השרון.
- פרופ' מרק מימוני:** ... מספר מיטות פר תושבים.
- ???:** בית חולים.
- ד"ר איריס קלקא:** כן, כן.
- מר אבי גרובר:** ... בית חולים?
- פרופ' מרק מימוני:** אני מדבר על מיטות פר 10,000 חולים. יש נורמות.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** הבעיה שאין רופאים.
- פרופ' מרק מימוני:** לא, לא. דווקא בגלל שיש לך רופאים מצוינים, זה פתרון ככה-
- ד"ר איריס קלקא:** יש לך הרבה רופאים ...
- מר טל עזגד:** אז בואו תביאו בית חולים, עם יזמים שיקימו פה בית חולים, נשקול את זה שוב.
- ד"ר איריס קלקא:** אז אנחנו שמים את זה על השולחן.
- מר טל עזגד:** בינתיים אף אחד לא הביא שום דבר.
- גב' שירלי אבין:** אתה לא יכול לשקול את זה שוב, טל.
- מר טל עזגד:** למה?
- גב' שירלי אבין:** ככה, כי ברגע שזה יוצא למכרז, זה גמור. תכניסו את זה לראש שלכם. אתם לא מבינים את זה?
- מר עידן למדן:** כי אתה מוציא את זה למכרז עכשיו בכיוון מסוים.
- גב' שירלי אבין:** היינו בזה כבר.
- ד"ר איריס קלקא:** אני אומרת את זה כניסיון חיים, שעבור הדסה עין

כרם גם עשיתי את המחקרים על ה-

מר אבי גרובר: אז רגע, אז החזון שלך לרמת השרון זה עוד בית

חולים?

ד"ר איריס קלקא: לא שישרת את רמת השרון, שבגלל המיקום

האסטרטגי-

מר אבי גרובר: אבל זה מה שאת חושבת שהכי נכון, זה עוד בית

חולים?

ד"ר איריס קלקא: אני ממחישה משהו שיש צורך באותו מיקום

אסטרטגי וכו', גם מקומות עבודה, גם מבחינת ההשכלה של תושבי העיר וכל

הדברים האלה. מנגד, ברמת הפולקלור האישי, מ... וראיתי איך זה עובד עם

חנייה, ועד כל ההופעות אי פעם, זה לא עושה שום מצינוג לראות איך זה

יעבוד פה עם החנייה ועם הביטחון של ההכנסה שיהיה למקום הזה שבאמת

יכסה את עצמו בצורה כזאת. זה עסקים מאוד רגישים, שהשיווק שלהם הוא

גם מאוד רגיש, דברים שיכולים להתבטל או לא. זה מהעסקים, שוב, אני לא

רוצה לחזור על עצמי, אני חושבת שבאמת הבנתי את הנקודה. לגבי הכדורגל

וזה, אני משאירה לכם הבנים את עסקי הספורט ומשם תבוא ה...

מר אבי גרובר: כדורסל...

מר גיא קלנר: כדורסל זה נשים גם.

גב' נורית אבנר: יש לנו קבוצת נשים בכדורגל, אנחנו מקום ראשון

בארץ.

מר עידן למדן: יש הכל.

גב' שירלי פאר יגרמן: גם נשים אוהבות ספורט.

ד"ר איריס קלקא: ואם זה מרכזי הכנסים, אני מוכנה לבדוק בעצמי ולבדוק את חלקי, לבדוק אם באמת זה חסר. אני לא התרשמתי, כמי שהולכת לא מעט לכנסים, יש בלוד, יש בן גוריון, יש כזה די בירווי. אני מוכנה להביא את הכיסוי.

אני מנסה לסכם ולהגיד שאני חושבת שאנחנו לא מיצינו את הנושא של חיפוש באמת יעד שיותר באמת יתאים לרמת השרון. אני גם מוכנה להגיד שאם אני מסתכלת על הרצליה, ורואה את התמהיל שהיא עשתה מבחינת העוגנים האלה, אני חושבת שהיא מקושרת היום, IDC הרצלייה זה הפך את הרצלייה למקום יוקרתי כמו שאני הייתי רוצה שרמת השרון תהיה.

גב' נורית אבנר: אבל יש כבר, יש כבר.

מר אבי גרובר: אבל יש.

ד"ר איריס קלקא: מה?

גב' נורית אבנר: יש פה מספיק מכללות.

ד"ר איריס קלקא: לא מכללה, שיהיה לי את המקבילה של אסותא, שיהיה את... פה אני רוצה. אולי מישהו שרוצה לעשות את סניף הבא של סלונג קייטרינג פה.

מר עידן למדן: את הכפר הירוק הבא.

מר גיא קלנר: איריס, אמרת 3 משפטים.

ד"ר איריס קלקא: אבל משכו אותי בלשון.

מר אבי גרובר: ישבתי בשקט. גיא, משפט אחד לפני. שירלי צריכה לצאת, ואני מבין שצריך להסמיך מרכזת ישיבת המועצה במקומה, אז ברשותכם אנחנו נסמיך את גידי, בסדר?

ד"ר איריס קלקא: הסמכנו .

גב' שירלי פאר יגרמן: אושר? אני יכולה ללכת ?

החלטה מס' 108: הוחלט פה אחד למנות את הגזבר כמרכז ישיבות המועצה במקומה של המנכ"לית.

מר גיא קלנר: 3-4 משפטים. תראו, הפרויקט הזה הוא פרויקט כשלעצמו פרויקט מהמם בעיניי. זאת אומרת, אין שאלה. פרויקט יפה, פרויקט שיכול להביא הרבה כבוד, כסף ומקום על המפה הלאומית לרמת השרון. הבעיה, שהתהליך לא טוב, זה הבעיה. כי גם אני הבנתי, בתוך הסיפור, ואני בתהליך בריא הייתי מחבק את הפרויקט הזה. לא חושב שעשית משהו בזדון. פשוט התוצאה היא כזו.

יש פה 2 אלמנטים, שאני חייב כמי שכמוך מצביע על דבר כזה, לתת להם משקל בתוך דיון כזה. אחד – יש פה את הסיפור הציבורי. אני רוצה להראות את התחנות, יש פה את הסיפור הציבורי. בסיפור הציבורי, אנחנו צריכים ללכת לישון בשקט בלילה כולנו, מתוך הבנה מאה שהאלטרנטיבת שטח הזאת לצרכי ציבור, קרי קרית חינוך ו/או בתי ספר אחרים בהמשך הדרך, עם כל הבלגן שיש לנו בנושא החינוך, אנחנו לא פטורים בו.

שאחת החלופות לפחות מדברת על הוצאה של בתי הספר התיכוניים מרמת השרון ולא בקצבי הגידול. כי קצבי הגידול אתה צריך ממילא להשלים ב- 10/10 או ממקומות אחרים. אני אומר, לעשות שינוי דרמטי בסיסטם הקיים ולהעתיק חטיבות חינוך, לא חטיבות ביניים. עוגני חינוך גדולים מפה לשם, אתה צריך שטח. אני לא אומר שבהכרח זה הפתרון. אני רק אומר, אם נחליט

שזה הפתרון, שיהיה לנו לאן לשנע את זה. ואנחנו עוד לא במקום הזה ל טעמי.

הפתרון של נווה גן בעיניי, הוא לא פתרון שמהווה פתרון כזה שכולנו יכולים ללכת לישון בשקט בלילה כשאנחנו מדברים אל אלטרנטיבת קרית חינוך שם קוד, או תיכון גדול שם קוד, כמו שצריך ב-2017, עם כל הפסיליטיס והשטח שהוא יצרוך. זה פעם ראשונה.

בוא נגיד ועברנו את התחנה הזו של הצורך הציבורי חינוכי, יש לנו את הבעיה של לישון בשקט עם הפתרון העסקי. זאת אומרת, אם כבר משתמשים בחברה מכובדת וראויה כמו זו שהציגה לנו פה את הדברים, ואם היינו נפגשים עם הדבר הזה כמה חודשים קודם ביחד איתך, בלי קשר לפוליטיקה. כי הנה עכשיו אנחנו עושים דיון שאתה ממילא מביא אותו לשולחן הזה. אני חושב שאפשר היה לבקש מהחברה, אחרי שעברנו את השלב הציבורי, בהנחה ועברנו אותו, לעשות מהלך בדיקה של חלופות עסקיות, ברלוונטיות לשטח החום. כלומר, אותם שימושים שניתן לעשות בשטח החום הזה, ואותן יזמויות שניתן להלביש, מי מהן טובה יותר. פעם אחת ברמה של הצרכים של רמת השרון, כסף, ארנונה, שימושים שאנחנו יכולים לקבל באזור הזה וכיוצא בזה. ואז גם כן, אפשר היה לעבור לתחנה השנייה ולהוריד.

אני אגב חושב בכנות, מהיכרותי לפני הרבה מאוד שנים, אבל אני מניח שהמצב רק הלך והחמר, דיברתי על זה עם חלק מהחברים היום, מוסד להשכלה גבוהה במרכז הארץ לטעמי, עד כמה שחבל, הייתי שמח שתהיה מכללה ברמת השרון, נראה לי לא ישים, אבל אולי, אני לא מספיק בקיא בזה כרגע. מוסד רפואי פרטי, אולי כן, ממש לא מבין בזה כרגע. בית דיור מוגן, לא ההוא שדובר בו, חלופה אחרת רצינית, משמעותית, שמצד אחד תיתן פתרונות א', ומצד שני תיתן הכנסות.

גב' רות גרונסקי: האקדמיה לא תאשר עוד מוסד.

מר אבי גרובר: גיא, אני מבין את החשש שכאילו אישרת היום, וחודש שני אתה כבר מאשר איזה בגדים לקנות לילד. אפשר לעשות את זה נורא פשוט. לפני שאנחנו הולכים ומייצרים פה עוד הוצאות על הוצאות על הוצאות, רצינו להביא לפה, כדי לקבל איזושהי קריאת כיוון. בסדר? אני לא עושה שגר ושכח. אין לי בעיה לחזור לפה עוד פעם אם אתם רוצים. אם יוחלט פה על לתת את האור הירוק, אז אפשר כשחוזרים, נשלים את הבדיקה עם משרד הפנים, נראה שמקבלים את כל האישורים של משרד הפנים, נראה בדיוק מה תנאי המכרז, נבוא נחליט על הכל. אין לי בעיה לחזור לפה עוד פעם. באמת, אני לא רוצה לעשות פה איזושהי תחושה.

גב' שירה אבין: אבל אבי, אין מה לחזור.

מר עידן למדן: אבל אם אתה יוצא למכרז, אתה יוצא למכרז. אתה פונה עכשיו למשרד הפנים, מאותו רגע סגרת את השטח.

מר אבי גרובר: אבל אני אחזור.

גב' שירה אבין: אבל זה שתחזור, אין לזה שום משמעות.

מר אבי גרובר: יש משמעות.

גב' שירה אבין: לא, אין. תשאל את היועץ המשפטי אם יש לזה משמעות.

מר אבי גרובר: אם אני מקבל עכשיו החלטה, שבכפוף, לאחר זה-, אם אני רוצה לעשות מחטפים וזה-

גב' שירה אבין: אין בכפוף, מה זה בכפוף?

מר אבי גרובר: אם אני מצהיר פה שאחרי הבדיקות האלה והאלה אני אחזור לפה, אז קיבלנו את ההחלטה הזאת.

- מר עידן למדן:** אבל אתה יוצא למכרז.
- מר אבי גרובר:** אני עוד לא יוצא למכרז, שנייה.
- גב' רות גרונסקי:** זה עוד לא מכרז.
- מר אבי גרובר:** לא, לא, לא, עידן.
- מר עידן למדן:** זו הצעת ההחלטה.
- מר אבי גרובר:** אבל זה מה שאני אומר, לא. לקידום מכרז. אני אסביר, לקידום מכרז. עוד לא יצאתי למכרז. ומה שאני אומר לגיא, אם זה החשש, ואני לא רוצה שהוא יהיה בחשש הזה, בסדר? אני לא רוצה שתהיה פה תחושה שאחרי זה, אני לא יודע בדיוק מה המכרז ויצאתם אליו. תראו, זה משהו משמעותי, זה לא איזה משהו קטן. ורציתי לדעת שלפני שאני הולך והופך, עושה את כל הפרטים של המכרז והכל, אם יש לי איזשהו גיבוי לעניין הזה, או שאני סתם עושה משהו. בסדר? רצינו לבוא לפה לקבל איזשהו כיוון. אני מבטח שלפני שמפרסמים את המכרז, אני חושב לפה, אתם מאשרים – הנה, זה המכרז... כן או לא יוצאים עם המכרזים. אני מוכן לחזור לפה.
- גב' שירה אבין:** אבל אבי, זה לא קשור מה שאתה מבטיח, אתה לא מבין? יש תכנית, יש תהליכים. אתה לא יכול ללכת נגד התהליכים.
- מר אבי גרובר:** אני לא מבין מה הבעיה? איזה תהליך? אם לא יצאנו למכרז, אין כלום.
- מר טל עזגד:** איזה תהליך? אם מתנים את כל הדבר זה בהחלטת מועצה עם יציאה למכרז או לא, אז או שכרגע-
- גב' שירה אבין:** אבל עכשיו מדברים על יציאה למכרז או לא, טל. כן.
- גב' רות גרונסקי:** לא, אין עוד מכרז.

- מר טל עזגד:** זאת לא ההצבעה.
- גב' שירה אבין:** זה כן ההצבעה.
- מר טל עזגד:** אבל זה לא מה שהוא מנסה להגיד.
- גב' שירה אבין:** על מה ההצבעה, מיכה?
- מר אבי גרובר:** שירה, אבל אם לא הייתי ברור, אז אני אגיד את זה עוד פעם.
- גב' שירה אבין:** אני יכולה לשאול את היועץ המשפטי?
- מר אבי גרובר:** אבל אני יודע מה אני מבקש תמיד להצבעה. אני לא צריך את היועץ המשפטי. היועץ המשפטי יכול להסביר את מה שאני אומר. אני יודע מה אני התכוונתי כשבאתי לפה.
- גב' שירה אבין:** יכול להיות שהתכוונת, אבל. לא חשוב איך הכוונות.
- מר אבי גרובר:** אם לא הסברתי את זה, אז אני בא להסביר את זה עכשיו. אנחנו לא הולכים ב-30.10.17 לפרסם חוברת, ומחר אנשים יעמדו פה בתור לקנות את החוברת, ב-31.10.17 נסגרות המעטפות.
- גב' שירה אבין:** ברור שלא, צריך להכין את המכרז. נו, ברור, אבי.
- מר אבי גרובר:** לא, לא מהבחינה הזאת.
- גב' שירה אבין:** אבל המכרז עולה כסף, וברגע שמכינים את המכרז, יוצאים לדרך.
- מר אבי גרובר:** לא מהבחינה הזאת, אני לא הולך בקטע הזה.
- גב' שירה אבין:** אז בואו לא נקבל החלטה היום, נדון בזה עוד 8 פעמים. מה הבעיה? למה הלחץ לקבל את החלטה היום? מה כל כך היסטרי?

מר אבי גרובר: כי אם אין רוב רגע, אז באמת לא נתקדם בזה בכלל.

גב' שירה אבין: לא, אבל מה הלחץ שלך? אין חלופות נוספות, אין...

מר אבי גרובר: כדי לדעת שלא מבזבזים סתם כסף, שלא מבזבזים סתם זמן.

גב' שירה אבין: אנחנו כבר בזבזנו את הכסף הזה. מה? ... לפחות נבדוק עוד חלופות.

מר גיא קלנר: סליחה רגע, אני מנסה רגע להגיד משהו אחר בכלל.

גב' שירה אבין: אבל אני גם רוצה להבין, באמת, אני רוצה להבין שנייה, בתהליך משפטי, הבנתי את זה גם אז, ברגע שאתה מכין את המכרז, יצאת למכרז, אין לזה שום כוונות לשום ראש עיר. אבי, ראש עיר אחר, לא משנה, אתה לא יכול לחזור בד.

מר טל עזגד: למה לא?

גב' שירה אבין: כי ככה.

מר טל עזגד: אם חזרנו עם המכרז-

גב' שירה אבין: אתה לא חזרת אז.

מר טל עזגד: אז מה עשינו?

מר אבי גרובר: אבל עוד לא פרסמנו אותו. פרסום המכרז יהיה כפוף לאישור המועצה.

גב' שירה אבין: ... אתה לא יכול לבדוק חלופות אחרות.

מר יעקב קורצקי: היה כבר זוכה, זה בא לוועדת מכרזים.

גב' שירה אבין: מה זה משנה? פה זה גם כבר הולך לוועדת מכרזים,

אז למה שתטרפד את זה?

(מדברים ביחד)

גב' דברת ויזר: רגע, לא, לא. אז אנחנו הפלנו את זה בוועדת

מכרזים, כי היה טעם לפגם וזה היה צורם לעין.

מר אבי גרובר: חבר'ה, אז הייתה כבר החלטה.

מר יעקב קורצקי: דברת, העברנו את זה.

גב' דברת ויזר: אני הייתי בוועדת מכרזים.

מר יעקב קורצקי: אבל העברנו.

גב' דברת ויזר: לא העברנו.

מר יעקב קורצקי: זה כן עבר. עידן אישר... 5 מיליון ש"ח.

גב' שירה אבין: העברנו... רק דבר אחד ורק נושא אחד...

גב' נורית אבנר: על זה פסלנו את זה.

גב' דברת ויזר: זה היה... של בית האבות.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אבל עכשיו זה אותו דבר, זו גם חלופה אחת. אתם

לא מבינים?

מר אבי גרובר: אני מבקש בבקשה לדבר. הייתה חלופה אחת של

מגיש במכרז. זה מה שהיתה החלופה...

גב' שירה אבין: לא, הייתה חלופה אחת לגבי מה בכלל הולך להיות.

מר עידן למדן: גם וגם.

מר אבי גרובר: זה מכרז שפורסם בלי להביא למועצה. מועצת

עיריית רמת השרון אישרה מה הולכים לצאת למכרז?

גב' שירה אבין: לא, לא, לא. בוא נדייק, אבי. אתה לא מדייק

עכשיו.

מר אבי גרובר: למה לא מדייק?

גב' שירה אבין: כי זה לא נכון. כי אנחנו, ברגע שהייתה בקשה, מי

שהיה ראש העיר, היה ראש העיר. אני הייתי יו"ר ועדת מכרזים.

מר אבי גרובר: נכון.

גב' שירה אבין: כשאני נכנסתי לתפקיד של ראש העיר, אני התנגדתי

לזה, כי אמרתי שיש-

מר אבי גרובר: שירה, אני אמרתי שלא?

גב' שירה אבין: לא, אבל אתה מסביר משהו אחר.

מר אבי גרובר: אמרתי, שראש העיר הקודם, כשיצא המכרז, הוא

לא בא למועצה, הוא פרסם מכרז.

גב' שירה אבין: הוא לא בא למועצה, אבל אני הבאתי את זה לכם.

למה? כי הבנתי שזה....

מר אבי גרובר: בסדר, אבל אני עכשיו לא במקום הזה.

גב' שירה אבין: ועכשיו אנחנו נכנסים עוד פעם לאותו מקום.

מר אבי גרובר: אנחנו עושים היום הליך אחר לגמרי.

גב' שירלי פאר יגרמן: ההליך לא אחר.

מר אבי גרובר: אני אסביר, כי אולי לא הייתי ברור. יצאו אז

למכרז. מה שאני אמרתי, שהיציאה למכרז תהיה כפופה לאישור מועצת העיר.

היציאה למכרז. זאת אומרת, שלא תהיה יציאה, ולא תהיה ועדת מכרזים, ולא יהיה זוכה, ולא יהיה אולי עכשיו בעצם זה לא מתאים. לא יהיה, אם לא יהיה אישור מסודר מהתחלה של מועצת העיר.

גב' שירה אבין: אבל למה אנחנו צריכים להתכנס אם פה נותנים את האישור למכרז?

מר עידן למדן: זה לא רלוונטי. בשביל מה להתחיל לצאת למכרז? בשביל מה לפנות למשרד הפנים? זה יכול גם לקחת עוד שנתיים... סגור לך.

מר אבי גרובר: תראו איזה קטע. אם הייתי בא בסוף, הייתם אומרים לי 'למה לא באת קודם?'.

גב' שירה אבין: ברור.

מר אבי גרובר: אני בא קודם, נותלכם -

מר עידן למדן: לא, אתה לא בא קודם, סליחה.

גב' שירה אבין: לא באתקודם.

מר אבי גרובר: באמת, זה לא נגמר. מתי שלא הייתי מביא, היית אומר לי 'יכולתלבוא...'

מר עידן למדן: תיכף תיתן ללדבר.

מר גיא קלנר: אני רוצה לסיים.

מר עידן למדן: גיא עדיין בזכותדיבור.

גב' שירה אבין: זה לא צריך לחזור לפה, ככה...

מר אבי גרובר: אבל אני אומר שאני כן אחזיר את זה לפה.

מר יעקב קורצקי: אומר אבי שזה בכפוף לשיבת מליאה שנקבל פה אתהחלטה.

גב' שירה אבין: אבל זה לא משנה, אתה יכול להחזיר, יש משמעות

לדברים. אמר את זה קודם היועץ המשפטי ואתם מתעקשים.

מר יעקב קורצקי: שירה, אם לא ניתן עכשיו אור ירוק, אי אפשר

בכלל להגיע למשרד הפנים.

גב' שירה אבין: ברור שלא צריך גם.

מר אבי גרובר: גיא, בבקשה.

מר גיא קלנר: תראו, אני מנסה לייצר תהליך אחר, כי לדעתי

כרגע, לא משנה איפה אתה שם את הנקודה, יש מחלוקת על וואן ווי טיקט

שאתה רוצה לקחת. זה נכון שאתה מביא את זה לפה, אבל כנראה גם הבאת

את זה לפה בנקודה שאתה חייב להביא את זה לפה.

מר אבי גרובר: לא, מה זה חייב? יכולתי לבשל את זה עוד.

מר גיא קלנר: לא משנה, וואט-אבר, עזוב רגע, לא נתווכח על זה.

אני מנסה לייצר משהו אחר. אני אומר לך שבתהליך, נקודת המפגש עם

המועצה, בעיניי ועם ההיגיון, הייתה מאוחרת מידי. אני הייתי לוקח את

זה... אחד אחורה, מבקש מאורבניקס, ממילא הם נותני שירותי לעירייה

עכשיו בהקשר הזה, בבקשה, השלמת בדיקה.

מר אבי גרובר: דרך אגב, לא רק בהקשר הזה. הם גם מלווים

אותנו בהסכם הגג.

מר גיא קלנר: אחלה, עוד יותר טוב. מכיוון שהם מלווים את

העירייה ומכירים את הצרכים, והם גוף שיודע לתת בדיקת היתכנות מעבר

לרק ארנת ספורט-אירועים, בקשה תרחיבו את הפריזמה. תנו לנו עוד 2-3

תחומים פוטנציאליים למימוש על השטח החום הזה ב-45 דונם במרכז הארץ,

עם כל התועלות שאנחנו מכירים שיש בנקודה הספציפית הזו. תנו לנו חלופות

של ארנונה, שימושים, מה העירייה מרוויחה מזה, מה הציבור ברמת השרון מרוויח מזה. נשלים את הבדיקה הזו, נחזור לפה ולאחר שנקבל את זה, נוכל להוציא מכרז בעולם התוכן שתוצה להוציא את המכרז. זה נשמע לי יהיה הדבר הכי נכון לעשות. וכל זה אגב, אחרי שנפרדנו מהחלום החינוכי שאנחנו לא עושים שם קרית חינוך. זה בעיניי הדבר הנכון לעשות.

מר אבי גרובר: אמרתי שאני אביא את זה פה לדיון נוסף. אם יש לך שאלות, אתה מוזמן להעביר את השאלות, אני מבטיח לבדוק אותן ולהביא התייחסות. בסדר?

מר גיא קלנר: התשובה ברורה, אבל זה לא מה שהצעת. זה לא שאלות נוספות, זה בחינת חלופות.

מר אבי גרובר: הבנתי, זאת השאלה שלך, אם יש חלופות נוספות. אנחנו נעשה בדיקה.

גב' שירה אבין: לא, אז נעשה בדיקה לפני. למה לעשות בדיקה אחרי?

מר אבי גרובר: אחרי מה?

גב' שירה אבין: כאילו אבי, אתה כאילו ב-, אתה לא רוצה להבין.

מר עידן למדן: איזה חלופות אתה רוצה לבדוק.

מר אבי גרובר: לא יאומן. הרי זה קטע, שמה שאני לא אגיד...

גב' שירה אבין: ממש לא, ממש לא. ישבנו עכשיו בוועדת תכנון ובנייה, הצבענו... למה אתה סתם...

גב' נורית אבנר: זה לא קשור לפוליטיקה עכשיו.

גב' שירה אבין: לא קשור לפוליטיקה.

- גב' נורית אבנר:** זה לא פוליטיקה.
- גב' שירה אבין:** ממש לא פוליטיקה.
- גב' דברת וייזר:** רגע, מה אתה אומר? כן נראה חלופות?
- מר אבי גרובר:** נביא, נבדוק, כן.
- גב' נורית אבנר:** הוא יביא.
- גב' דברת וייזר:** אז לא מצביעים על זה?
- מר אבי גרובר:** מצביעים לצאת לכיוון הזה.
- גב' דברת וייזר:** אין ערך להביא חלופות אחרי שהצבענו. אין ערך.
- מר גיא קלנר:** זה חסר היגיון, אבי.
- גב' דברת וייזר:** לא הבנתי.
- מר טל עזגד:** חבר'ה, תבינו דבר אחד, עם הרכב האנשים שנמצא פה, לעולם לא יקרה שום דבר. לא בתי חולים, ולא ארנות ולא שום דבר.
- מר גיא קלנר:** למה, טל?
- מר טל עזגד:** ככה. לא יקרה כלום.
- גב' שירה אבין:** אז יקרה מה שטוב לעיר, ארנה, נו באמת.
- מר טל עזגד:** אף אחד לא מחכה לנו. אם מישהו נדמה, ואולי הוא לא יכול להגיד את זה, אם למישהו נדמה שמחכים לנו, יש עוד הרבה אחרים ש...
- מר גיא קלנר:** אז מה אתה מציע, טל?

מר טל עזגד: אני מציע, פחות או יותר, ואפשר לשנות ניואנסים לכאן ולכאן, כן להמשיך את הנושא של ההיתכנות של הדבר הזה. גם אם משרד הפנים יגיד לא.

גב' שירה אבין: אין היתכנות, ההיתכנות כבר קיימת. טל, אתה מדבר להמשיך את ההיתכנות. ההיתכנות הציגו לנו אותה.

מר טל עזגד: יש לך רעיונות אחרים מה לעשות שם?

גב' נורית אבנר: זה מה שרציתי לשאול אותך, שירה.

מר טל עזגד: אני לוקח את הקרדיט, אני הבאתי את זה. בואו תנו עוד 14 רעיונות.

גב' נורית אבנר: איזה דברים היית רוצה? יש לנו הזדמנות עכשיו למשהו באמת...

מר טל עזגד: אני מוכן ללכת על כל רעיון הרבה יותר...

גב' רות גרונסקי: לא רק שהבאת, יש לך גם לקוח.

גב' נורית אבנר: מה, איזה רעיון? לזרוק עוד פעם בית חולים?

גב' רות גרונסקי: כן, בדיוק.

גב' רות גרונסקי: אשדוד בנתה, הרצלייה בנתה, ואנחנו נישאר עם הארנונה שלנו של המגורים.

גב' שירה אבין: אוי, הארנונה, אנחנו נקבל כסף מכל האזור שאנחנו הולכים לפתח. אז אל פתאום תשחקו לי על הקטע....

מר עידן למדן: הולך להיות שם... ויש שם את הביג, ויש שם את הדברים ומדברים על לבנות שם את מרכזי התעסוקה והעבודה.

מר אבי גרובר: 40 שנה אני שומע על הלפתח, רק קוצים גדל שם.

מרוב שאנחנו פה כל כך מקדמים את האזור. בבקשה, עידן.

גב' שירה אבין: אין תכניות? הבנתי, אוקיי.

מר אביעם גפני: אני מוחה על זה, אנחנו מגדלים שם ירקות. אני

מוחה על הקוצים.

מר אבי גרובר: על כל השטח מגדלים ירקות? בוא אני אקח אותך

עכשיו לסיבוב. המון קוצים יש שם, אתר פסולת מטורף.

גב' רות גרונסקי: בדיוק

מר אביעם גפני: זה השם השני.

מר אבי גרובר: פינינו שם אין סוף פסולת. אביעם, אני לא מתווכח

איתך.

מר אביעם גפני: אני אספר לך איזה אח של מי עשה שם אתר פסולת.

מר טל עזגד: ואני זוכר גם שבעבר כבר... הכנסות של מה ש...

גב' שירה אבין: מה זה קשור? את ביג אישרנו? אישרנו בסופו של

דבר. יש דברים שאישרנו, יש דברים שמתקדמים.

מר טל עזגד: כל פעם הם אומרים 'זה יכניס מיליארד'.

גב' שירה אבין: לא חייבים ללכת בכזאת היסטריה של לעשות-

גב' נורית אבנר: אף אחד פה לא היסטרי.

גב' רות גרונסקי: זו לא היסטריה, זו ממש לא היסטריה. אין פה

היסטריה.

גב' נורית אבנר: אף אחד פה לא היסטרי, מביאים פה רעיון מורחב.

גב' רות גרונסקי: מבושל.

- גב' שירה אבין:** מביאים רעיון, יש עוד רעיונות.
- גב' נורית אבנר:** תביאי עוד רעיונות.
- מר עידן למדן:** יש עוד רעיונות.
- גב' נורית אבנר:** תביא, תביאו עוד רעיונות.
- גב' שירה אבין:** לא נורא, ... את העיר, זה בסדר.
- גב' רות גרונסקי:** זה לא רק רעיונות, צריך שיהיה מישהו שירצה ליישם את הרעיון. רעיון להגיד זה נחמד.
- גב' נורית אבנר:** סתם לזרוק באוויר 'יש עוד', לא יקדם אותנו בכלום.
- מר עידן למדן:** את לא יודעת אם את זה מישהו ירצה ליישם.
- גב' רות גרונסקי:** יש. עובדה שטל אומר לך שכבר לפני 4 שנים דיברו על זה.
- מר עידן למדן:** והוא נעלם, ועכשיו הוא חוזר, ואולי הוא ילך.
- מר טל עזגד:** מה זה?
- גב' רות גרונסקי:** שיש לה כוח, זה מעבר לרעיונות. צריך שיהיה מישהו שירצה ליישם את זה, שיהיה לו כסף.
- מר טל עזגד:** ברור, אפשר להגיד הכל: בתי חולים, בתי זה, בתי ההוא.
- גב' רות גרונסקי:** בתי חולים הלכו לאשדוד כבר, המכללה הלכה להרצליה. הם לא חיכו לרמת השרון. הציעו את זה לרמת השרון גם כן אני יודעת הזמנו.
- מר עידן למדן:** עוד לא ראיתי את הצטדיון הכדורגל ואת הצטדיון

הטניס כל כך מלאים נון סטופ.

מר עידן למדן: אבי, לדעתי אנחנו פה באמת מקדימים טיפה את המאוחר. ואנחנו ממהרים כרגע לעשות משהו, שגם אם הוא בשלב הזה עדיין נשאר באיזושהו שלב מקדמי, הוא כבר סוגר לנו את השטח. אני לטעמי והיינו בדיונים האלה של השטחים החומים, בעניין של קרית חינוך ולמצוא פתרונות שיבואו דברים החוצה, עם שאלות, כן להביא, לא להביא. יש לנו הרבה שאלות, כולל השטח שציננת עכשיו בנווה גן שהוא כבר צוין על ידי בעבר. גם עליו דיברנו שזה שטח שיצטרך לשמש ב-רש/10/10 את נווה גן ויכול לתת פתרונות לעוד מקומות, אנחנו עוד לא יודעים.

ולכן, לקחת כרגע את ה-45 דונם החומים הכי זמינים לנו, אני חושב שהדבר הזה הוא לא נכון. בכל מקרה, כשאנחנו מעבירים את הדברים למכרז, אפרופו חוזר המנכ"ל שהוזכר פה, אנחנו צריכים להחליט באיזה דרך, אם זה ה-BOT, אם זה PFI, אם זה... כל הכללים של הסכמים מסוג זה. שום דבר לא הונח כרגע בפנינו. באים אליי כרגע עם איזושהי תכנית שאומרת שאני אסנדל את הקרקע הזאת ל-70 שנה, שאני מניח שרוב הנוכחים פה מסביב לשולחן כנראה לא נשרוד עד אז, או נהיה סנילים ונשכח שהצבענו.

גב' רות גרונסקי: בוא הנה, אתה ממש אופטימי.

מר עידן למדן: אמרתי, יכול להיות. גם אלה יש חריגים. אני חושב שלקחת קרקע חומה עכשיו ולסנדל אותה כרגע, אני חושב שזה לא דבר נכון.

מר אבי גרובר: ואם עושים בית חולים, אז עוד 20 שנה הוא הולך

משם?

מר עידן למדן: יכול להיות. קודם כל, בית חולים אתה שם אותו, זה לתקופות יותר קצרים של החזרים. בדרך כלל הדברים האלה מקובלים על 30-35 שנה, כולל הרכבת הקלה.

ואז אחרי 30 שנה מורידים אותו ו...?

מר אבי גרובר:

לא מורידים. אבל אתה מתחיל לייצר מחדש הכנסה

מר עידן למדן:

או מוצא מישהו אחר.

... לתקן טעות בקשר לבית חולים בבקשה.

פרופ' מרק מימוני:

יעקב, היינו מקמבנים בית מקדש עכשיו בחוץ.

מר טל עזגד:

פשוט צריך להביא חלופות.

על השטח החום הזה. האמת שאולי עוד נצטרך

מר עידן למדן:

למצוא לזה פתרון, לא? גם לזה תצטרך למצוא פתרון. שיהיה אור לגויים.

עידן, רק לדייק. גוף אחד במדינת ישראל מסוגל,

פרופ' מרק מימוני:

מותר לו להחליט על בית חולים. בחיים לא יהיה לך אישור פה, בית חולים לא

יהיה, זה אני יכול לחתום לך. כי הגוף הזה קוראים לו משרד הבריאות. הוא

לא רוצה לתת מיטות, כי מיטות זה לא מביא כסף, זה תהום של כסף. אז לכן

הוא לא מאפשר את זה, והוא...

בית חולים פרטי יכול לקבל...

גב' דברת וייזר:

גם זה, לא, לא, לא. דברת, לא. גם בית חולים פרטי-

פרופ' מרק מימוני:

... הם הלכו לאשר, ומועצת העיר נתנה להם

גב' רות גרונסקי:

לבנות...

רגע, תתנו לו לסיים, הוא לא סיים.

גב' דברת וייזר:

יש להם באשדוד חדש...

גב' רות גרונסקי:

אבל הוא באמצע משפט.

גב' דברת וייזר:

באשדוד הוא לא נתן אישור.

פרופ' מרק מימוני:

חבר'ה, מרק יכול לסיים לדבר?

מר אבי גרובר:

פרופ' מרק מימוני: אני מסיים.

מר עידן למדן: אני הייתי בזכות דיבור.

גב' דברת וייזר: שנייה, אבל הוא חידד משהו.

פרופ' מרק מימוני: זה שטויות לדבר על בית חולים פרטי. גם הוא

תהום של כסף, גם הוא יש למשרד הבריאות הזכות הבלעדית להחליט כן או לא. משרד הבריאות סירב בתוקף רב במשך כל השנים שאני בארץ. זה כבר הרבה יותר מ-40, להוסיף פרט לבית חולים שניידר, שהוא לא בית חולים בעצם סטטוטורי, אלא... אחד בתוך רבין, אז הוא לא נותן אישור, והוא לא ייתן אישור. יש 31 בתי חולים ציבוריים, לא יהיו 32 אני חושב ב-10 השנים הקרובות.

גב' דברת וייזר: ציבורי?

פרופ' מרק מימוני: ציבוריים. ופרטיים זה אותו סיפור, יש לו זכות

דיבור, כי גם את או אני, כשהולכים לבית חולים פרטי, אנחנו מגישים את החשבון גם כן לקופת החולים שלך או שלי. ואז קופת החולים זה משרד האוצר, זה אותו דבר, זה אותו כסף. לכן, זה לא יהיה. בואו נחשוב על חלופות אחרות. זה לא יהיה.

מר עידן למדן: אני כיוונתי למשהו פרטי.

ד"ר איריס קלקא: אבל מגדלי אשפוז כן נתנו לבנות בהדסה.

מר עידן למדן: אבל תודה על ההבהרה. בכל מקרה, כשבאים אלינו

למועצה בבקשה באמת להצביע הדבר הזה, ואנחנו אמורים ללכת למשרד הפנים ולתת איזושהי המלצה ראשונית, אני לא רואה אפילו איך אנחנו מתחילים לעמוד פה על פי חוזר מנכ"ל, משום שהכל פה תלוי באוויר, הן לגבי מה באמת מותר לי לבנות. ואני לא אחזור למכרז שאומר 17,000 מקומות,

אבל אחר כך מי שיציע או יתאפשר לו יותר. ואז מה? אז מישהו כן יזכה ומישהו לא יזכה? אני לא יודע מה זה הדבר האלה, סימני השאלה ששמו פה על התכנית הזאת. לא מונחת בפנינו לא האופציה הרלוונטית לנו. אומרים 'אנחנו ממליצים לצאת בשיטת BOT', למה? לא יודע למה. לא שמים לנו את הדברים באפשרויות.

מר אבי גרובר: אין לך כסף לבנות בניין ב-700-600 מיליון ₪.

מר עידן למדן: אני לא טוען שיש לי, אני לא מצפה לעשות את זה. זה לא מה שאני מצפה. אני מצפה כרגע בשלב הנוכחי 2 דברים. קודם כל לדעת שהקרקע הזאת עדיין זמינה לי, לפחות עד שאנחנו טיפה מסתדרים פה עם העניינים, מסתדרים פה כן אם רואים מה אנחנו כן עושים עם גינת הקוצר, מה אנחנו כן עושים עם חורשת העמל, מה אנחנו עושים עם כל מיני שטחים חומים שבפועל ירוקים ולהיפך, ואנחנו ובחנים מה אנחנו יכולים לעשות איתם. בוחנים את האופציה של כן לייצר את קרית החינוך שם, אולי משהו הרבה יותר גדול ומאסיבי. כן, מתקן ספורט אחר ואנחנו יכולים לייצר משהו אחר.

מר אבי גרובר: באמצע אזור התעסוקה, על הכביש הכי ראשי במדינת ישראל, זה המקום של קרית חינוך?

מר עידן למדן: אני בהחלט חושב שיכול להיות שם מקום מאוד ראוי ויפה לקרית חינוך, בהחלט מקום שמוסיף צעירים לתוך אותו אזור, שיש בו גם מסחר, ויש בו גגם ביג, ויש בו גם תעסוקה ואין להם לאן ללכת.

מר אבי גרובר: הפסקת צהריים בביג?

מר עידן למדן: אני חושב שזה מקום שיכול רלוונטי לכל החזון של אחר הצהריים. אתה יכול לייצר שם מרכז ספורט שישמש את אותו בית ספר ויהיה מרכז קהילתי, מתנ"ס גדול.

- מתנ"ס?** **מר אבי גרובר:**
- הכל באותו מתחם של 45 דונם. אתה יכול לייצר הרבה דברים.
- אתה לא רוצה לתת כסף למתנ"סים...** **גב' נורית אבנר:**
- אתה יכול לקחת לדוגמא את בית האבות ולשקול באמת לראות אופציה לקחת על חלק מהשטח ולנסות להזיז את בית האבות ולשחרר שטח שצמוד היום לבית ספר אור השחר כדי שנפתור בעיה.
- פתרנו את כל הבעיות, עידן.** **גב' רות גרונסקי:**
- לא פתרתי את כל הבעיות עכשיו, אמרתי-** **מר עידן למדן:**
- בואו ניקח את הזקנים ונזרוק אותם בצד. איזה יופי.** **מר אבי גרובר:**
- אה, יופי, כן, הנה תציג את זה ככה. השגת עוד סיסמה פופוליסטית, בסדר. ארנה זה טוב, הזקנים יישארו בצפיפות ובתנאי דוחק, ורק ירצו להרחיב אותם ולתת פתרונות.** **מר עידן למדן:**
- מה זה זקנים? מה אתה רוצה לבנות שם? נו באמת.** **מר טל עזגד:**
- אמר לך, בית אבות.** **מר אבי גרובר:**
- אמר ראש העירייה שלך.** **מר עידן למדן:**
- אה, בית אבות?** **מר טל עזגד:**
- אני כן חושב, ויכול להיות שחלק מהשטח אתה תיקח.** **מר עידן למדן:**
- תתקשר לבוריס.** **מר טל עזגד:**

מר אבי גרובר: הוא ייקח. אם אתה נותן לו שם 47 דונס, הוא ייקח.

גב' דברת וייזר: ממש, במחיר כזה.

גב' שירה אבין: קודם כל, מי אמר שהוא צריך להיות?

מר אבי גרובר: כל אחד ייקח בית אבות.

גב' נורית אבנר: מי צריך 45 דונס לבית אבות?

גב' דברת וייזר: לא, לא רצו את כל ה-45...

מר עידן למדן: רבותיי, אני בזכות דיבור, אני לא אתחיל עכשיו לצעוק פה אחד-אחד ולענות אחד-אחד, למרות שיש מה לענות.

מר אבי גרובר: אתה מסיים?

מר עידן למדן: יכול להיות שאתה יכול לקחת חלק מהשטח ולנצל אותו לאיזשהו פרויקט יותר קטן, ולחשוב מה אתה עושה ב-25 דונס. אני לדוגמא כן חושב שאולי בית ספר רימון גם אנחנו נוכל לתת לו שטח אחר וגדול ולנצל את השטח של בית ספר רימון היום בצורה טובה יותר. בכל הכבוד הראוי-

מר אבי גרובר: אה, גם את רימון אתה מוציא החוצה?

מר טל עזגד: מי יבנה את בית ספר רימון...? מה, שמתחנן לתמיכה עירונית בשביל לגמור את החודש?

מר עידן למדן: מישהו צריך למצוא את הדברים.

גב' רות גרונסקי: שאין להם כסף גם ככה. אתה נואם נאומים...

גב' נורית אבנר: הזויים, הזויים.

מר טל עזגד: אודי אשל כבר בנה, הוא לא יבנה עוד...

מר עידן למדן: הזויים, הזויים. אני עוד לא ראיתי דברים שאחרים באים ומציעים דברים יותר טובים. אני חוש שהדבר הזה, קודם כל, נכון לרגע זה, את השטח החום הזה אנחנו עכשיו, אנחנו עדיין צריכים לשמור אצלנו. להתחיל עכשיו לצאת למכרז, אני חושב שזה מוקדם מידי, לבטח כשלא הוצגה שום חלופה אחרת ולא ניתנה שום אפשרות אחרת. אני לא רואה את זה כרגע עומד בתנאי חוזר מנכ"ל בכלל לפנות למשרד הפנים, ואני לבטח לא רוצה לקחת את השטח הזה ולסגור אותו עכשיו ל-70 שנה מבחינת העיר. אני גם לא יודע מה יהיו הצרכים שלנו, שהעיר כן תתפתח. אולי אנחנו נרצה משהו אחר, אולי נחפש משהו אחר. כרגע להחליט על זה, אני לא רואה את התועלת. והדבר הזה, הוא דבר שהוא לא נכון. אני חושב שלעיר ולתושביה כרגע, אנחנו צריכים להתמקד עם זה.

מר טל עזגד: אתם בקיאים בכלל במה... במהלך השנים לשטח הזה? אני שואל אם מישהו בקיא באיזה רעיונות היו לשטח הזה במהלך השנים.

מר עידן למדן: אני יודע.

מר טל עזגד: היה בית אבות, היה בית ספר לאנימציה, היה בית ספולכדורסל.

מר עידן למדן: היום בבוקר אני הזכרתי לך ודיברתי איתך על בית חולים אסותא פה. כמדומני שאני הזכרתי לך את בית חולים אסותא. (מדבריסביחד)

מר עידן למדן: אבי, אם הרצון כרגע הוא באמת ללכת לבחור מספר חלופות. צריך באמת -

מר אבי גרובר: זה לא הרצון.

- מר אבי גרובר:** זה לא הרצון.
- מר עידן למדן:** אוקיי, אז זה לא הרצון, אז הרצון שלך זה המרכז הזה בלבד.
- מר אבי גרובר:** זה לא עניין שזה לא הרצון וכן הרצון. בואו, אתם תופסים כל מילה.
- מר עידן למדן:** אם אתה אומר שזה הרצון שלך.
- מר אבי גרובר:** זה הרצון, שנייה, בואו, אני אסביר נורא פשוט את הרצון.
- מר עידן למדן:** בעצם יוצא למכרז ורוצה לסגור את כל השאר.
- מר אבי גרובר:** אני אסביר נורא פשוט את הרצון, בסדר?
- פרופ' מרק מימוני:** אבי, אני לא הבנתי, סליחה.
- מר אבי גרובר:** אני אסביר, תן לי שנייה.
- פרופ' מרק מימוני:** אתה אומר שאין חלופה, אבל נדון. נדון על מה?
- מר אבי גרובר:** אני אסביר מה, נורא ברור.
- גב' שירה אבין:** צריך למרוח איכשהו...
- מר אבי גרובר:** קודם כל אנחנו אומרים פה, ואם אתה מסתכל על מה אנחנו מתבקשים להצביע, אנחנו נותנים מתן אור ירוק לקידום מכרז עירוני לביצוע פרויקט בשיטות PPP, להקמה ותפעול של מקרקעין עירוניים בגוש 6605 חלקה 218, בשטח של כ-45 דונם, כמתחם אירועי תרבות, ספורט, מופעים וכנסים. זו ההחלטה. זה משהו יחסית כללית.
- פרופ' מרק מימוני:** אז אתה לא רוצה לבדוק חלופות?
- מר אבי גרובר:** מרק, זה משהו כללי.

ד"ר איריס קלקא: לא, הוא לא רוצה לבדוק חלופות.

מר אבי גרובר: שאל גיא, אני לא רוצה לאשר את הדברים האלה באיזושהי רמה שלגמרי ללא התייחסות, ואני אומר לכם, גם אני. אתה יודע משהו? אני תמיד מוכן לשאול את עצמי שאלות, כדי להיות בטוח שהחלטה שאני מקבל היא החלטה נכונה וטובה.

ד"ר איריס קלקא: חוץ מהשאלה אם יכול להיות שם משהו אחר.

מר טל עזגד: עוד פעם, כמו מה, חבר'ה?

מר אבי גרובר: טל, עזוב, לא צריך להתייחס לכל מילה ומשפט שמישהו אומר.

מר טל עזגד: לא, כן צריך להתייחס, זה חשוב.

מר אבי גרובר: אני אומר מה שאני אומר. גיא אומר 'אבי, אולי יש רעיונות אחרים'. ואני אבקש מהבנות של אורבניקס, במקביל לקידום של הכנת מסמכי המכרז והכל, שאמרת גם בצורה הכי מפורשת פה, שלפני יציאה למכרז אני אביא את זה עוד פעם להצבעה פה, בסדר? כי אני לא מחפש לעשות מחטפים, ולא מחפש פה לעשות שום קיצורי דרך ושום כלום, וזה חשוב לי שבטח בתקופה הזאת, לאור הרגישות, שבאמת תרגישו שאתם יודעים בדיוק על מה הצבעתם.

פרופ' מרק מימוני: אם זה היה נכון, היית לפנשנה -

מר עידן למדן: מצביע עכשיו בעד ארנה ובעד שם דבראחר ...

מר אבי גרובר: אז אם זו התחושה שלך, תצביע כמו שאתה מצביע .

מר עידן למדן: אתה תבוא תגיד יום אחד, השקענו 300,000 ₪

במכרז ?

גב' שירה אבין: בשביל מה בכלל לבזבז עכשיו כסף על הנושאהזה ?

אתה רוצה לזרוק סתם את הכסף ?

מר עידן למדן:

סיימת? אני מדבר עכשיו, תכבד את זה שאני מכבד

מר אבי גרובר:

עכשיו. תודה.

גם אליי התפרצו.

מר עידן למדן:

דיברת, הייתי בשקט.

מר אבי גרובר:

גם אליי התפרצו.

מר עידן למדן:

דיברת, הייתי בשקט וסיימת עד הסוף. במקביל

מר אבי גרובר:

להכנת המסמכים, לקבלת האישורים והכל, שכמו שאמרתי אני אביא את זה עוד פעם לאישור המועצה לפני היציאה למכרז. זאת אומרת, לא תתפרסם החוברת, לא יוכלו להגיש הצעות, לא יוכלו לעשות כלום. ועדת המכרזים לא תתכנס שום דבר לא יקרה לפני שהמליאה הזאת תפגוש עוד פעם את הנושא הזה. במקביל, כדי לראות שאולי פספסנו איזה משהו ואנחנו עושים פה איזו טעות קולוסאלית. אני אומר את זה, ואני אומר את זה ברצינות, גם גיא מוזמן להציע איזה חלופות אחרות הוא חושב שיכולות להיות רלוונטיות. כל אחד פה, אם יש לו איזשהו רעיון אחר למשהו שיכול להיות שם, נעשה איזושהי בדיקה, נבוא נראה את הדברים. אם יהיה איזשהו משהו, שהוא כל כך טוב הרבה יותר, בראייה הכוללת, חשוב גם להבין, זה לא רק על השקל בתוך המתחם עצמו, אלא גם על השפעות רוחב שלו והכל. נביא את זה לפה. אם נראה שיש שם איזה משהו כל כך מדהים, אז נקבל החלטה לפני היציאה למכרז, שסליחה, יש רעיון הרבה יותר טוב ואני אשמח להביא אותו. אנחנו גם יודעים להיפגש ולדבר.

בוא אני אגיד לך משהו, רק בתנועת יד אחת אתה

פרופ' מרק מימוני:

שולל את העניין של חינוך, קרית חינוך.

לא שללתי כלום.

מר אבי גרובר:

כן, ככה אני הרגשתי, שזה לא יהיה ושלא נלקח

פרופ' מרק מימוני:

בחשבון ברצינות.

מרק, look my eyes מה שנקרא, אני אומר לך את

מר אבי גרובר:

זה, בתור בן אדם שעושה הכל כדי להמשיך להיות ראש עיריית רמת השרון, שאני שקט שיש לי את כל מה שצריך מבחינת צרכים, לתת מעניים בתחום החינוך ברמת השרון, אוקיי? אני אומר לך את זה בביטחון מוחלט. בסדר? בלי השטח הזה. יש שאלה, וזה משהו שהוא נתן פה בוויכוח, האם כל הפתרונות צריכים להיות בתוך השכונה, מחוץ לשכונה וכל הדברים האלה. אבל אני אומר לך, שיש לרמת השרון מספיק שטחים חומים, בטח בהסתכלות ארוכת טווח, לענות לכל צרכי החינוך. יכולה להיות שאלה אם מתחום הרווחה או בתחומים אחרים, מרכז כמו ששירה ציינה מקודם, האם לכל מיני כאלה דברים, אם יש הכל. בסדר? אבל בתחום החינוך, בטח עם 10/10, וגם עם עוד כמה דברים, יש לנו את הפתרונות. חלק מזה, זה עניינים של היכולת שלנו להתמודד פוליטית עם תושבים במקומות מסוימים, וזו שאלה. אבל אני אומר לך, אה אומר כאילו בהינף יד על החינוך.

כן.

פרופ' מרק מימוני:

זה לא בהינף יד, זה אחרי עבודת מטה מאוד-מאוד

מר אבי גרובר:

ארוכה ויסודית. יש לנו את המקומות לתת מעניים בתחום החינוך. הייתי ברור?

כן. אבל רק דבר אחד.

פרופ' מרק מימוני:

אבי, להגיד דברים שאנחנו לא יודעים אותם, להגיד

גב' שירה אבין:

אותם, אני בטוח, ויש לי את הכל.

- מר אבי גרובר:** אני ראש העיר, מה לעשות ?
- גב' שירה אבין:** אז מה אם אתה ראש העיר, הכל בסדר .
- מר אבי גרובר:** הוא שאל אותי שאלה, אני עניתי לו .
- גב' שירה אבין:** יש לך את הפתרונות, תגיד לנו את כל הפתרונות .
- בוא נשמע גם אנחנו שנהיה רגועים. למה רק אתה רגוע ?
- מר אבי גרובר:** יש גם פרוגרמה, יש גם הכלבואי .
- גב' שירה אבין:** מה זה קשור לפרוגראמה ?
- מר אבי גרובר:** אוקיי. 'מה זה קשור לפרוגראמה ?'
- גב' שירה אבין:** אנחנו יודעים שעם הפרוגראמה יש בעיה. נו באמת .
- יש מטרה אחת, זה ארה, וכל האמצעים מקדשים את זה, ושום דבר לא חשוב. תגיד את זה ככה וזהו. זאת המטרה היחידה שלך, זה מה שחשוב לך מעל כל הדברים האחרים, וככה אתה עובד. אחרת היית מוכן לחכות, לבדוק עוד דברים, לא יקרה כלום אם לפני שיוצאים למכרז מחכים עוד חודש-חודשיים, בודקים את כל החלופות.
- מר יעקב קורצקי:** אבל לא יוצאים למכרזים.
- מר אבי גרובר:** עוד לא יוצאים למכרז.
- גב' שירה אבין:** יוצאים עכשיו. מיכה, יוצאים עכשיו למכרז או לא?
- מר יעקב קורצקי:** לא יוצאים למכרז. תקשיבי שנייה.
- גב' שירה אבין:** מכינים מכרז ויוצאים למכרז.
- מר יעקב קורצקי:** את אישה רצינית, את לא יכול...
- גב' שירה אבין:** אני גם רצינית, אתם עושים צחוק.

מר אבי גרובר: רגע, אני שקרן? זה מה שאת אומרת? אני עכשיו

שיקרתי למליאה?

גב' שירה אבין: אני לא כיניתי אותך שקרן.

מר אבי גרובר: אני אומר לך זה יחזור לפה, את אומרת יוצאים

למכרז .

מר עידן למדן: לפי איזו שיטה? איזתמכרז ...?

מר אבי גרובר: אתה תקבל את זה.הרי אמרתי שזה יבוא למועצה

לאישור איזו שיטה, הכל. אתה תקבל את חובת המכרז, אתה תראה אותה ותצביע כן או לא .

גב' שירה אבין: אז זה לצאת למכרז. ברגע שאתה עושה את כל

העבודה -

מר אבי גרובר: לא, לא עכשיו, לבוא עוד פעלמועצה .

מר יעקב קורצקי: שירה,תקראי לזה איך שאת רוצה, זה חוזר לפה

להחלטה והמספרים ידועים ברמתהשרון .

גב' שירה אבין: למה לבזבזסף ?

(מדבריסביחד)

מר טל עזגד: אפשר לשאול את אורבניקס כמה זמן לוקחלהבי א

חלופות ?

פרופ' מרק מימוני: אבל הם לא קיבלו מנדט לחלופות. זבעיה .

מר טל עזגד: אבל אני שואל כמה זמן אפשרלהביא .

מר גיא קלנר: אם היו, אסחיו .

מר טל עזגד: עכשיו כל מי שזה, יצטרך לבוא ולהציע חלופות

בשביל שנוכל להיכנס...

גב' רות גרונסקי: עם לקוח. לא, מה זה חלופות?

???: שיביאו גם משקיע.

גב' שירה אבין: מה הבעיה? דגנית, מה הלחץ שלך, מה קרה? עזבי,

נו דגנית, למה את בכלל נכנסת ל...? עם כל הכבוד. הלחץ שלכם מטורף, הלחץ

שלכם לא ברור, משהו לא הגיוני פה, זה היסטרי.

מר עידן למדן: מה זה עם לקוח? יש מישהו אחד שהולך למכרז

הזה?

גב' רות גרונסקי: אתה לא הבנת שטל אמר שיש מישהו?

מר עידן למדן: אז הולכים למישהו, וכשפותחים מכרז – פותחים

מכרז. או שהוא פתוח או שהוא לא. אז זה לא משהו פתוח.

גב' שירה אבין: זה היסטרי להעביר את זה היום. זה נשמע הזוי ורע

לעיר שלנו.

מר גיא קלנר: אני מקריאת השטח והחדר, חושב שאנחנו צריכים

ללכת להצעת פשרה. והצעת הפשרה אומרת, שעם כל הרצון להעביר את זה

היום, זה לא יצליח להערכתי. ולכן, מה שאני ממליץ, לא לרדת מהתכנית,

לקחת טיפה אוויר. לתת אורבניקס השלמת בדיקה בעוד חודש, להביא לפה

דיון נוסף אחרי ששמענו. זה אגב לא פנדינג על משקיע, זה פנדינג על בדיקה

עקרונית של תחומי פעילות.

מר אבי גרונר: ברור, אני מסכים איתך לגמרי. במקרה הזה זה לא

פנדינג משקיע... בואו, אנחנו עומדים לצאת למכרז. אנחנו לא עכשיו אומרים

למי זה הולך.

גב' שירה אבין: אפשר לקחת שטח ולחלק אותו ל-3 מוקדים ולעשות

3 דברים. לא חייבים דבר אחד.

מר עידן למדן: נכון, נכון. חצי מהשטח לזה, חצי מהשטח לזה.

גב' שירה אבין: ... אם כל כך רוצים הלוואות על דברים מסוימים,

אפשר למצוא גם הלוואה...

מר גיא קלנר: בסדר, אבל... גם מינוס.

גב' שירה אבין: בסדר, אפשר גם וגם.

מר גיא קלנר: אני לא נכנס לרזולוציה של הפתרון, אני נכנס

לרזולוציה של התהליך. בתהליך, בשביל שכולם יהיו פה שקטים, וכולם

רוצים לקדם את הדיון, כן לקבל את האוויר לנשימה. לא הולכים על הארנה,

על הארנה, עכשיו רק תנו לי ודאוויות. אלא בואו נבדוק את פסיפס

האפשרויות, ואז נחליט על מה הולכים. זה תהליך אחר, אבי. אני חושב שזה

התהליך היותר נכון.

מר אבי גרובר: אני אומר את זה, ומעמיד את זה גם להצבעה. מה

שאני הולך להגיד עכשיו, אנחנו נותנים אור ירוק להכנת מכרז, ואני לא אומר

לקידום, כדי שזה יהיה ברור. מתן אור ירוק להכנה של מכרז עירוני לביצוע

פרויקט בשיטת PPP להקמה ותפעול של מקרקעין עירוניים בגוש 6605 חלקה

218, בשטח של כ-45 דונם, כמתחם אירועי תרבות, ספורט, מופעים וכנסים.

לפני יציאה למכרז עצמו, הנושא יובא לאישור נוסף במליאת מועצת העיר

ליציאה למכרז. אוקיי? זה הנוסח של ההצבעה?

מר גיא קלנר: אתה יכול עוד פעם?

גב' דברת וייזר: עוד פעם, סליחה, עוד פעם.

מר עידן למדן: במקום קידום, הכנת.

מר אבי גרובר: מתן אור ירוק להכנה, כאשר לפני יציאה למכרז עצמו, לפני פרסום המכרז עצמו, הנושא יבוא לאישור נוסף במליאת המועצה, לאישור יציאה למכרז. אני אומר לך עכשיו, זה לא צריך להיות חלק מההחלטה, החבר'ה של אורבניקס פה-

גב' שירה אבין: ... משרד הפנים, זה... נו.

מר אבי גרובר: לא נכון, למה?

גב' שירה אבין: ככה.

מר אבי גרובר: אני פה. יש לך רעיון על תחומים, על דברים, אתה מוזמן לבוא אליי. אני אבקש אורבניקס לעשות בדיקה יסודית גם של הדברים האחרים, כדי שנקבל מושג רחב יותר, אם יש איזה שהם ספקות מה המשמעויות של החלופות והדברים. בסדר? ואני מבטיח לך-

מר טל עזגד: שנייה, אני מבין ממך שאתה מוכן, שאם יבואו חלופות ואלטרנטיבות רציניות, שמהוות באמת חלופה לדבר הזה, אתה תיתן את הבדיקה?

מר אבי גרובר: מצידי מחר הם יתחילו לעבוד.

מר טל עזגד: את אותה בדיקה אורבניקס וזה יגיע לכאן?

מר אבי גרובר: כן.

מר עידן למדן: זה לא עובד ככה. אתה יכול גם היום, הרי הדבר הזה, אבי, אבי, זה לא עובד ככה.

גב' רות גרונסקי: ככה זה עובד, עידן, זה בדיוק ככה זה עובד.

מר עידן למדן: כי אתה צריך, אפרופו יזמים ורעיונות, אתה צריך היום לפרסם יש מקרקעין ציבוריים.

מר אבי גרובר: למה, פרסמתי ארנה?

מר עידן למדן: נכון לרגע זה, לכאורה יש אחד שבא ומתמודד עם

הצעה אחת שלפיה גם עשו היתכנות, אני לא יודע.

מר אבי גרובר: מאיפה אתה יודע שיש אחד? אני אומר לך שיותר

מאחד שאלו, בלי לפרסם.

מר עידן למדן: ... יותר מאחד שמבקשים לדבר על זה?

מר אבי גרובר: כן.

מר עידן למדן: אוקיי. יכול להיות שאם תגיד 'יש היום 45 דונם

ושימוש ציבורי רווחה, תרבות, חינוך, בואו תציעו לנו רעיונות, נעשה בדיקה'.

תפרסם לציבור. בואו נשמע, אולי יש עוד יזמים עם רעיונות יצירתיים. הם

רק לא יודעים שיש לך 45 דונם שאתה משחרר הלאה. אולי הם יכניסו

לנו הרבה יותר כסף. אולי יבוא מישהו היום שיגיד 'אני רוצה להקים שם עוד

בניין תעסוקה'. תפרסם את זה לציבור.

מר אבי גרובר: מה שהצעתי ברור, בסדר?

מר עידן למדן: זה המדד שייתן לך את המדד והאינדיקציה הכי

טובה לבדיקות של אורבניקס. יכול להיות שיבואו ויגידו לך 'אנחנו רוצים 30

דונם ב-X לדבר כזה, ואנחנו רוצים 15 דונם ב-Y בדבר אחר'. וזה יכפיל את

הערך שלו לטובת העיר. זאת הדרך. אין דרך אחרת, זה לא רעיון של גיא או

רעיון של עידן או רעיון של טל.

מר אבי גרובר: אוקיי. ברור. מי בעד הנוסח שהצעתי? 7. מי נגד? 6.

עבר. תודה רבה.

גב' דברת וייזר: יש עוד נושא?

מר אבי גרובר: לא.

החלטה מס' 109: הוחלט ברוב קולות לאשר מתן אור ירוק להכנה של מכרז עירוני לביצוע פרויקט בשיטת PPP להקמה ותפעול של מקרקעין עירוניים בגוש 6605 חלקה 218, בשטח של כ-45 דונם, כמתחם אירועי תרבות, ספורט, מופעים וכנסים. לפני יציאה למכרז עצמו, הנושא יובא לאישור נוסף במליאת מועצת העיר ליציאה למכרז.

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

החלטה מס' 108: הוחלט פה אחד למנות את הגזבר כמרכז ישיבות המועצה במקומה של המנכ"לית.

1. הצגת עקרונות הפרוגרמה והתכנית הכלכלית המוצגים בגוש 6605 חלקה 218 במרכז התעסוקה בצפון גלילות.

החלטה מס' 109: הוחלט ברוב קולות לאשר מתן אור ירוק להכנה של מכרז עירוני לביצוע פרויקט בשיטת PPP להקמה ותפעול של מקרקעין עירוניים בגוש 6605 חלקה 218, בשטח של כ-45 דונם, כמתחם אירועי תרבות, ספורט, מופעים וכנסים. לפני יציאה למכרז עצמו, הנושא יובא לאישור נוסף במליאת מועצת העיר ליציאה למכרז.